Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 207
Vineri 20 aprilie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Forța atotbiruitoare a învățăturii leniniste

La 22 aprilie, se împlinesc 86 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, conducătorul și învățătorul iubit al oamenilor muncii de pretutindeni, marele întemeietor și înțeleptul conducător al Partidului Comunist și al Statului Sovietic.

Lenin este omul care a făcut cel mai mult pentru muncitori, pentru eliberarea lor de sub jugul robiei capitaliste și făurirea unei vieți fericite. Așa se explică de ce astăzi nu există colțișor pe lume, unde oamenii să nu fi auzit de Lenin. Numele lui a devenit stindardul luptei pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc. Viața și nemuritoarea operă a lui Vladimir Ilici constituie nesecat izvor de învățăminte pentru milioane și milioane de oameni ai muncii.

Istoria cunoaște mulți oameni mari. Dar numai clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății zilelor noastre, a putut să dea un astfel de gigant al gîndirii și acțiunii revoluționare, ca Lenin. Vladimir Ilici Lenin a întruchipat tot ce are proletariatul cu adevărat măreț: gîndire înaintată și uriaș spirit organizatoric, ură sfîntă împotriva asupritorilor și dragoste nețărmurită față de popor, pasiune revoluționară și clarviziune politică.

Lenin și-a început activitatea revoluționară la hotarul dintre secolele al XIX-lea și al XX-lea, în condițiile noi ale dezvoltării capitalismului și ale luptei revoluționare a proletariatului. Infruntînd surghiunul, prigoana țarismului și Ohranei, temnițele țariste, Lenin a pus temeliile marelui partid comunist și, în fruntea acestuia, a condus milioanele de asupriți și exploatați în asaltul revoluționar din octombrie 1917, prin victoria căruia s-a născut, pe a șasea parte a globului pămîntesc, o nouă orînduire socială.

Intemeind Republica Sovietică, Lenin a arătat prin fapte maselor asuprite din lumea întreagă că dominația moșierilor și a capitaliștilor nu este veșnică și că muncitorii și țăranii, luînd puterea în mîinile lor, pot statornici rînduieli sociale noi, în care să nu mai existe asuprire și exploatare, sărăcie și întuneric. El a aprins, astfel, speranța eliberării în inimile muncitorilor și țăranilor din lumea întreagă.

Lenin a fost un mare teoretician al marxismului. El a îmbogățit teoria lui Marx și Engels, a dezvoltat-o și a dus-o înainte. Invățătura lui Lenin întruchipează tot ce a adunat mai bun mintea omenească de-a lungul miilor de ani. Lenin a făcut o adîncă analiză științifică a imperialismului, ultimul stadiu al societății capitaliste, și a arătat că această societate și-a trăit traiul și este condamnată pieirii. Lenin a făurit o nouă teorie a revoluției socialiste, o învățătură armonioasă despre partidul marxist revoluționar, a elaborat programul construirii socialismului și comunismului.

Principalul în leninism este învățătura despre dictatura proletariatului, al cărei principiu suprem îl constituie alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, alianță în care rolul conducător îl are clasa muncitoare.

Nemuritoarea învățătură leninistă a fost aplicată și dezvoltată în chip strălucit de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. O contribuție valoroasă la dezvoltarea științei marxist-leniniste a adus-o Congresul al XX-lea al P.C.U.S., ale cărei teze și concluzii au o importanță extrem de mare pentru înțelegerea justă a desfășurării evenimentelor istorice din zilele noastre. Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a constituit o puternică manifestare a hotărîrii și voinței de neclintit a Partidului Comunist și a poporului sovietic de a merge fără șovăire pe calea arătată de Lenin. In documentele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., pătrunse în întregime de spiritul învățăturii leniniste, comuniștii și oamenii muncii de pretutindeni găsesc un bogat izvor de experiență și un exemplu însuflețitor în activitatea practică pentru transformarea socialistă a societății.

Invățătura marelui Lenin a triumfat în Uniunea Sovietică. Pășind pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe calea luminată de geniul lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a condus poporul în lupta victorioasă pentru construirea socialismului. Intr-un timp relativ scurt s-au înfăptuit industrializarea socialistă a țării, dezvoltarea cu precădere a industriei grele, electrificarea economiei naționale, transformarea socialistă a agriculturii. Dintr-o țară agrară înapoiată, poporul sovietic, condus de partidul lui Lenin, a făurit o uriașă țară socialistă, a cărei putere economică și prestigiu politic nu au egal în lume.

Căi și mai largi a deschis înfloririi economiei Uniunii Sovietice grandiosul program elaborat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. In anii noului cincinal, toate ramurile economiei Uniunii Sovietice vor cunoaște o nouă și puternică înflorire. Producția industrială a U.R.S.S., de pildă, va crește în 1960 cu 65 la sută față de 1955, ajungînd să fie de peste cinci ori mai mare față de anul 1940. In agricultură, oamenii sovietici luptă ca pînă în anul 1960 să obțină o recoltă anuală de 180 milioane de tone de cereale. O imensă însemnătate are în această privință valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. La chemarea C.C. al P.C.U.S. peste 350.000 de patrioți sovietici, dovedind devotament și eroism în muncă, au redat agriculturii peste 30 milioane ha de pămînturi înțelenite, ceea ce a permis lărgirea considerabilă a suprafețelor cultivate cu cereale.

Patria lui Lenin se află acum în plin avînt al tuturor forțelor sale creatoare. Poporul sovietic a ajuns pe culmea de unde se zăresc limpede zările largi ale comunismului.

Leninismul a triumfat astăzi nu numai în Uniunea Sovietică. Ideile lui Lenin, învățătura lui, trăiesc în marele lagăr al democrației și socialismului, cea mai măreață cucerire a popoarelor. De la Oceanul Pacific la Marea Baltică, de la Pekin la Berlin, peste 900 de milioane de oameni din 13 țări ale Europei și Asiei construiesc o viață nouă, sub steagul atotbiruitor al leninismului. Pășind pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, sute de milioane de oameni au scuturat jugul moșierilor și al capitaliștilor, au luat în mîinile lor conducerea statului și au devenit stăpîni ai propriei lor vieți libere. Ideile leniniste își găsesc o minunată întruchipare în relațiile frățești de colaborare și întrajutorare stabilite între țările lagărului socialist, în politica de pace și prietenie între popoare dusă de aceste țări, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Leninismul trăiește în uriașa luptă de eliberare națională și socială pe care o duc popoarele coloniale. Leninismul trăiește în lupta pe care o duc oamenii muncii din țările capitaliste pentru pace și o viață mai bună.

Ideile lui Lenin, învățătura sa mereu vie și actuală, trăiesc și înving și în patria noastră. In succesele de zi cu zi pe care le dobîndesc oamenii muncii de la noi pe calea construirii socialismului. Ieri, în anii grei ai ilegalității, învățătura lui Lenin înarma și lumina în activitatea lor închinată binelui poporului pe cei mai buni fii ai clasei muncitoare, pe comuniști. Astăzi, în anii de libertate și muncă rodnică, învățătura lui Lenin este pentru partidul și poporul nostru îndemn și călăuză în lupta pentru întărirea și înflorirea patriei noastre.

Realizările mari dobîndite pe tărîmul dezvoltării economiei noastre naționale vorbesc cu putere despre justețea politicii leniniste a partidului și guvernului. In politica sa, partidul nostru ține permanent seama că numai pe baza dezvoltării puternice a industriei, și în primul rînd a industriei grele, poate fi asigurat avîntul tuturor ramurilor economiei naționale.

Invățătura leninistă, experiența Uniunii Sovietice ne arată că alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare constituie temelia și principiul suprem al puterii populare. Neabătut urmărește întreaga politică a partidului nostru întărirea acestei alianțe, întărirea rolului conducător al clasei muncitoare.

Leninismul luminează cu putere lupta partidului nostru pentru continua dezvoltare a agriculturii, pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la sate. Rod al înfăptuirii învățăturii lui Lenin sînt cele peste 8000 de gospodării colective și întovărășiri agricole care au luat ființă pînă acum în satele noastre, succesele tot mai mari pe care ele le dobîndesc de la an la an, demonstrînd prin fapte țărănimii muncitoare cît de justă este calea arătată de Lenin, calea cooperativizării agriculturii. Lenin ne învață, și experiența agriculturii sovietice, ca și experiența celor mai multe unități agricole socialiste din țara noastră, ne demonstrează că numai în marea gospodărie agricolă socialistă este posibilă folosirea pe deplin a tehnicii înaintate și a cuceririlor științei agrozootehnice, în scopul sporirii masive a producției agricole.

Entuziasmul și hotărîrea cu care masele muncitoare de la sate au primit sarcinile trasate de partid sînt ilustrate de faptul că numai în primele două luni după congres au luat ființă în țara noastră circa 1.100 de gospodării colective și întovărășiri agricole. Lupta neobosită pentru întărirea unităților agricole socialiste existente și lărgirea continuă a sectorului socialist al agriculturii este o sarcină permanentă a activiștilor care lucrează la sate și a inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Poporul nostru cinstește amintirea nemuritorului Lenin, încadrîndu-se cu toate forțele pentru a da viață sarcinilor mărețe trasate de cel de al II-lea Congres al partidului. Oamenii muncii din patria noastră, muncitorii și țăranii muncitori, intelectualii își exprimă dragostea adîncă pe care o poartă lui Vladimir Ilici Lenin, unindu-și și mai strîns rîndurile în jurul partidului, studiind cu nesat și însușindu-și învățătura marelui dascăl și conducător al clasei muncitoare, luptînd cu și mai multă ardoare pentru cauza păcii și socialismului, cauză căreia Lenin și-a închinat întreaga sa viață.

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Să depunem eforturi înzecite pentru grăbirea însămînțărilor!

A început semănatul porumbului

(De la trimisul nostru)

In ultimele zile, în majoritatea raioanelor de șes ale regiunii Craiova, mai ales în cele cu soluri ușoare, temperatura solului s-a ridicat la 8—9 grade la adîncimea de 7—8 cm, creîndu-se astfel condiții optime pentru semănatul porumbului.

Constatînd acest fapt, inginerii și tehnicienii agronomi de la secțiile agricole raionale și de la punctele agricole au îndrumat pe colectiviști, întovărășiți și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale să înceapă imediat semănatul porumbului.

Pregătiți din vreme, oamenii muncii de pe ogoarele acestor raioane au urmat sfatul agronomilor. Muncind cu însuflețire în întrecerea pornită în cinstea zilei de 1 Mai, ei au însămînțat numai în cîteva zile o suprafață de aproape 3.000 ha cu porumb. Fruntașe la însămînțarea porumbului sînt raioanele Filiași, cu 1.450 ha, Gura Jiului, cu 599 ha, Craiova, cu 351 ha, și altele.

Să însămînțăm porumbul în limitele epocii optime

Vremea a devenit deosebit de prielnică efectuării tuturor muncilor agricole de primăvară. Pămîntul, fiind zvîntat în cea mai mare parte, poate fi arat și însămînțat în condiții bune în toate regiunile țării. Pe întreaga țară, pînă la data de 17 aprilie au fost executate arături de primăvară pe o suprafață de peste 870.000 de hectare, cele mai mari suprafețe efectuîndu-se în regiunile Hunedoara (59,5 la sută), Timișoara (57,9 la sută), Oradea (52,2 la sută), Cluj (41,7 la sută), Craiova (38,1 la sută) și Constanța (36,4 la sută). In același timp, au fost însămînțate cu culturi de primăvară suprafețe însemnate de teren.

Trebuie arătat că, față de timpul înaintat, semănatul culturilor timpurii este foarte mult întîrziat în unele regiuni. In zilele ce urmează, se cer a fi depuse eforturi mari și susținute, pentru terminarea grabnică a semănatului sfeclei de zahăr, florii-soarelui, mazării etc.

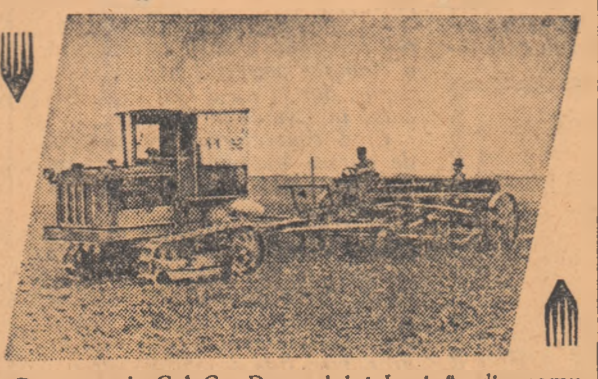
Solul, încălzindu-se bine și menținîndu-și temperatura între 8—9 grade C la adîncimea de 10—15 cm., s-au creat condiții optime pentru semănatul porumbului în multe din regiunile țării. In regiunile Craiova și Timișoara, s-au însămînțat cu porumb zeci de mii de hectare, lucrările de însămînțare continuînd într-un ritm tot mai intens.

Condițiile de climă și sol fiind favorabile semănatului porumbului în majoritatea regiunilor țării, trebuie mobilizate toate forțele pentru ca această lucrare, hotărîtoare pentru soarta recoltei din acest an, să se facă pretutindeni în limitele epocii optime stabilite pe plan local și în cele mai bune condiții agrotehnice.

După planul de cultură întocmit inițial, porumbul ocupă mai bine de jumătate din suprafața destinată culturilor de primăvară. Este clar că pentru a executa semănatul acestei culturi pînă la sfîrșitul lunii aprilie, este necesar să folosim fiecare ceas din timpul prielnic, să organizăm munca în așa fel, încît toate tractoarele, mașinile agricole și atelajele să lucreze fără răgaz și cu cel mai mare randament.

Graba cu care trebuie să facem semănatul porumbului nu trebuie să ducă nicidecum la neglijarea sau nerespectarea regulilor agrotehnice. Inginerii și tehnicienii agronomi au obligația să fie permanent în mijlocul țăranilor muncitori, spre a-i îndruma și sprijini să semene porumbul în terenuri bine pregătite și gunoite, folosind numai sămînță cu deplină putere de încolțire, din soiurile raionate. Nici un bob din sămînța hibridă de porumb nu trebuie să rămînă neînsămînțat. In scopul ușurării muncilor de îngrijire și sporirii recoltei la hectar, este bine ca, acolo unde sînt posibilități, porumbul să se semene pe suprafețe cît mai mari, în rînduri perfect drepte și mai ales în cuiburi așezate în pătrat.

Fiind o plantă productivă și avînd o importanță deosebită pentru economia noastră națională, porumbul trebuie cultivat și pe loturile zootehnice, pe izlazurile neproductive sau slab productive ce au fost dețelenite în toamnă. In cazul cînd unele suprafețe de teren nu vor putea fi însămînțate cu culturile timpurii planificate inițial pînă la limita maximă a epocii optime, se recomandă să fie cultivate tot cu porumb, pentru boabe sau pentru siloz.

Pe ogoarele G.A.C. „Drumul lui Lenin" din comuna Giubega, mecanizatorii de la S.M.T. Băilești, regiunea Craiova, au început zilele trecute însămînțatul porumbului.

In clișeu: Tractoristul Marin Săceanu, ajutat de doi colectiviști, lucrînd la semănatul porumbului cu un agregat complex format din cultivator, semănătoare și 4 cîmpuri de grapă.

Zi de zi, fără răgaz

(De la trimisul nostru)

Călătorii care treceau cu trenul în ziua de duminică, 15 aprilie, dinspre Iași spre Bîrlad, puteau să vadă, nu departe de comuna Zorleni, două tractoare lucrînd de zor pe niște tarlale întinse. Unul din tractoare, remorcînd un cuplu de două semănători I.A.R.—511, lucra la semănatul ovăzului. Celălalt, remorcînd un agregat format din cultivator și cîmpuri de boroane, pregătea terenul în vederea însămînțării porumbului.

Cei doi mecanizatori ce conduceau tractoarele erau tovarășii Teodor Vasilache și Teodor Pricop, din brigada I de la gospodăria agricolă de stat Zorleni, regiunea Iași.

— După cum se vede, ne-a spus tov. inginer Ion Filintoacă, șeful secției Banca a acestei gospodării, mecanizatorii noștri, ca și ceilalți muncitori, nu mai țin seama de sărbătoare, ci lucrează zi de zi fără răgaz. In cinstea zilei de 1 Mai, se străduiesc să recupereze timpul pierdut din cauza prelungirii iernii, să termine semănatul fiecărei culturi în limitele epocii optime. Deși am început lucrările abia de cîteva zile, aci, la secția Banca, am și însămînțat 30 ha cu ovăz și am făcut cultivatul pe o suprafață de 50 ha.

Intr-adevăr, în aceeași zi, la secția Fîntînele, tractoristul Ion Vasilache, folosind și el un cuplu de 2 semănători I.A.R.-511, însămînța ovăz pe o tarla de 50 ha. Pentru a grăbi ritmul însămînțărilor, șeful secției, tov. Vasile Eftimie, a hotărît ca pe o parcelă de teren mai puțin zvîntat, însămînțatul mazării să se efectueze cu semănători trase de animale. Cu multă grabă, dar și cu atenție, lucrează muncitorii gospodăriei de stat Zorleni și la îngrijirea semănăturilor de toamnă. La trupul Trestiana, de pildă, mai multe atelaje grăpau suprafața de 120 ha cu grîu de toamnă. La un alt trup al secției Banca, folosindu-se un agregat de boroane cu o lățime de 12 m, tras de tractor, se grăpa o tarla de 60 ha cu păiuș.

Folosind din plin tractoarele și atelajele și lucrînd cu spor și în zilele de sărbătoare, muncitorii gospodăriei de stat Zorleni au însămînțat pînă în seara zilei de 15 aprilie, 40 la sută din suprafața destinată culturilor de primăvară din acest an.

Roade ale muncii avîntate

(De la trimisul nostru)

In raionul Beiuș, muncile agricole de primăvară se desfășoară în condiții mai grele decît în alte raioane ale regiunii Oradea. In acest raion, trebuie arate și însămînțate mari suprafețe așezate pe pante și cu teren greu. Cu toate acestea, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raion au reușit să execute într-un timp scurt un mare volum de lucrări. Astfel, într-o perioadă de numai două săptămîni, colectiviștii și ceilalți țărani muncitori au executat arături pe o suprafață de peste 10.000 ha (81,5 la sută față de plan), au depășit cu 10 la sută planul de însămînțări la culturile din epoca I și au însămînțat cu porumb o suprafață de 1560 ha. In ultimele 5 zile, viteza zilnică de lucru planificată a fost depășită cu 81 la sută.

Deoarece terenul în pantă și umed nu a permis folosirea pe scară largă a mijloacelor mecanizate, colectiviștii și ceilalți țărani muncitori din raion au folosit cu spor cea mai mare parte a atelajelor existente.

La aceste frumoase succese a contribuit în mare măsură întrecerea organizată în cinstea zilei de 1 Mai, între circumscripțiile electorale, între comune și între unitățile agricole socialiste. Fruntașe în întrecere sînt gospodăriile colective din Pocola, Drăgești și Tinca, precum și țăranii muncitori individuali din comunele Holod, Pocola și Drăgănești.

Prin folosirea tuturor forțelor se putea face mai mult

(De la trimisul nostru)

Timpul prielnic din ultimele zile a permis oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Cluj să intensifice muncile agricole de primăvară. Pînă la data de 16 aprilie, pe întreg raionul erau arate 13.131 ha, iar însămînțate cu culturi de primăvară din epoca I, 9.530 ha. In unele comune din raion, ca Apahida, Florești, Juriu de Cîmpie, Cojocna și altele, semănatul culturilor din epoca I s-a terminat. De asemenea, toate gospodăriile agricole colective și întovărășirile din raion au terminat însămînțatul grîului de primăvară, orzului, ovăzului, florii-soarelui și al celorlalte culturi din epoca I.

Temperatura solului, ajungînd în unele locuri la 8—9°, a permis și începerea semănatului porumbului. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Gădălin, bunăoară, avînd pregătite din vreme terenul, semințele și utilajul necesar, a însămînțat 21 ha cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Printre primii care au început semănatul porumbului în raion se numără și colectiviștii din satul Pata și întovărășiții din comuna Feiurdeni.

Rezultatele obținute pînă acum la însămînțări în raionul Cluj puteau fi mai bune dacă în toate comunele s-ar fi dat atenția cuvenită organizării și îndrumării muncilor agricole de primăvară din primele zile bune de lucru în cîmp. In unele comune, însă, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole nu mobilizează la arat și semănat toate forțele și mijloacele existente. Țăranii muncitori nu sînt suficient îndrumați să se întrajutoreze, pentru ca, prin unirea eforturilor și mijloacelor de lucru, să poată termina cît mai repede însămînțările. Așa stau lucrurile în comuna Pînticeu, unde la 16 aprilie mai erau de însămînțat cu floarea-soarelui, orz, ovăz și alte culturi însemnate suprafețe, în comunele Vișea, Deușu, Săvădisla și altele.

Ținînd seamă de întîrzierea cu care s-au început lucrările agricole, de data înaintată la care ne aflăm, organele de stat și agricole din aceste comune au obligația să pună capăt deficiențelor existente și să intensifice prin toate mijloacele ritmul însămînțărilor de primăvară.

Ultimii țărani muncitori cooperativizați din raionul Negru Vodă

In satele și comunele din cuprinsul raionului Negru Vodă, regiunea Constanța, nu mai există astăzi nici un țăran muncitor în afara gospodăriilor colective sau a întovărășirilor agricole.

Fotografia noastră reprezintă pe Ioan Cloacă venind la sediul întovărășirii agricole „Drum Nou" din comuna Tuzla, pentru a depune cererea de înscriere.

O nouă gospodărie colectivă în raionul Slobozia

Duminica trecută, în comuna Perieți, raionul Slobozia, a avut loc inaugurarea unei gospodării colective. In semn de cinstire a zilei frăției muncitorilor din toate țările, noii colectiviști au hotărît ca gospodăria lor să se numească „1 Mai".

In fotografie: țăranul muncitor Matei Tudor, care își aduce inventarul agricol la colectivă, este întîmpinat cu multă bucurie de noii lui tovarăși.

O ZI DE PRIMĂVARĂ HRĂNEȘTE UN AN INTREG

De la începerea muncilor agricole de primăvară prin partea locului se scurseseră cinci zile. Un timp destul de scurt în cadrul unei campanii agricole obișnuite. Numai că în această primăvară o zi bună de lucru prețuiește mult mai mult. Iarna lungă a redus timpul optim pentru lucrările de primăvară. Așa că acum trebuie luptat și pentru recuperarea vremii neprielnice din martie. Cînd însă fiecare ceas e folosit din plin, cînd oamenii își încordează puterile și lucrează unit și organizat, într-o zi se pot face lucrări cît în trei și chiar mai mult.

Că este așa, ne-o dovedesc realizările mari dobîndite de către colectiviștii din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia. Muncind cu sîrguință din zori și pînă-n seară, în numai cîteva zile ei au boronit semănăturile și ogoarele de toamnă și au însămînțat ovăzul, orzul de primăvară, precum și o parte din cele 100 ha cu mazăre. Intre timp, tractoriștii celor două brigăzi trimise de S.M.T. Slobozia au pregătit terenul pentru însămînțatul florii-soarelui și porumbului.

Și în campaniile agricole trecute, colectiviștii au lucrat cu mult zor. In primăvara aceasta, avîntul lor în muncă pare neobișnuit. Ei se întrec în muncă, se străduiesc să găsească mijloace care să le facă munca mai spornică. Astfel, cînd membrii celorlalte trei brigăzi au văzut că în brigada a IV-a alimentarea semănătorilor cu semințe se face din mers, au făcut și ei la fel. Iar membrii brigăzii a IV-a, cînd au văzut că celelalte brigăzi au redus pauza de prînz cu aproape o jumătate de oră, au hotărît să reducă timpul de repaus cu trei sferturi de oră. Intrecîndu-se în muncă unii cu alții, colectiviștii au reușit să însămînțeze pînă sîmbătă seara cîte 60 de hectare de fiecare brigadă. In fruntea tuturor se menținea brigada a IV-a, condusă de Stan Mușat. Acesta nu era însă mulțumit de ceea ce se făcuse. Își da seama că, față de timpul înaintat, colectiva lor nu stă prea bine cu lucrările. Soarele dogorea cu putere, ca în miez de vară. Pe-ntinsul nemărginit al Bărăganului, începuseră să plutească nori de praf stîrniți de un vînt uscat. Ogoarele de toamnă prindeau scoarță tot mai groasă. Era limpede că vremea cerea ca lucrările să fie făcute și mai repede. Bine, bine, dar ce-ar mai putea face oare colectiviștii? Pe Stan Mușat îl bătea un gînd. Nu-i venea însă să-l spună și celorlalți de teamă să nu fie luat peste picior. Călcîndu-și, totuși, pe inimă, porni de-a curmezișul tarlalelor, spre parcelele brigăzilor vecine.

— Măi Niculae, se adresă el brigadierului de la întîia, voi cum stați cu însămînțările?

— Binișor, răspunse Niculae Rugină. Incă vreo cîteva ture și facem 10 hectare pe ziua de azi. Am mai sta noi, dar s-a-ntunecat de-a binelea. O să continuăm luni.

— Tocmai luni? întrebă Mușat cu multă mirare în glas.

— D-apăi cînd. Doar n-ăi fi vrînd să lucrăm și mîine, duminica. Trebuie să ne mai odihnim...

— Eu cred că-i nevoie să ieșim și mîine la semănat, dacă vremea ne îngăduie. Cel puțin pînă pe la nămiezi. Cu cele 12 semănători pe care le avem, am putea semăna peste 20 de hectare. Cine știe dacă în toate zilele lucrătoare ce urmează vom avea timp bun, așa cum dorim.

— Da. Ai dreptate. Vezi, însă, că nu-i poți obliga pe oameni să iasă duminica la cîmp. E doar zi de odihnă, ce naiba.

— Nici n-ar avea rost să-i obligăm. E de-ajuns să le explicăm situația, să-i facem să înțeleagă că trebuie să iasă la cîmp.

In vremea aceasta, lîngă cei doi brigadieri sosiseră Ion Barbu, Ion Stan și Niculae Cristea.

— Auzi, Barbule, ce spune Stan? Cică-i nevoie să ieșim și mîine la lucru în cîmp. Tu ce părere ai?

— Strașnică idee, răspunse Barbu. Eu zic să nu mai stăm nici o clipă. Haideți chiar acum să vorbim cu oamenii.

★

De cum s-au ivit zorile, Stan Mușat și Nicolae Rugină au pornit spre grajduri. Ziua se anunța senină și călduroasă.

— E încă prea de dimineață, zise Nicolae Rugină, cînd se apropiară de acareturile colectivei. Nu cred să fi venit cineva.

Intrînd în curtea largă, străjuită de-o parte și de alta de numeroase construcții gospodărești, cei doi brigadieri întîlniră pe paznic și-l întrebară dacă a venit careva din colectiviștii care se angajaseră că vor lucra și duminică.

— Să fiți sănătoși, fraților, le spuse paznicul. Cred că au și făcut cîteva ture de-a lungul tarlalelor. Alde Ion Barbu, Ion Stan, Nicolae Cristea, Vintilă Constantin, Niculae Vizireanu, Mircea Arghiroiu, au venit cu noaptea-n cap. Nici n-am izbutit să-i văd bine pe toți. Știu doar că Tatu Bonea, ăl de s-a înscris acum de curînd, și-a luat caii și căruța, a agățat o semănătoare și, p-aci ți-e drumul.

Paznicul, un bătrîn mucalit, sporovăia înainte. Dar n-avea cine să-l mai asculte. Cei doi brigadieri erau de acum departe. Porniseră cu pas grăbit spre tarlalele colectivei, unde munca începută ca în orice zi obișnuită se desfășura cu avînt nestăvilit.

N. IANCU

Pregătiri pentru a 86-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să sărbătorească cea de a 86-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin. In întreaga țară vor avea loc în aceste zile numeroase adunări în cadrul cărora vor lua cuvîntul vechi luptători pentru libertatea și bunăstarea poporului, activiști de partid și de stat, oameni de știință, de litere și artă.

In fabrici și uzine, în instituții, la sate, la căminele culturale și colțurile roșii, vor avea loc conferințe, în care va fi larg oglindită viața și activitatea lui Lenin, rolul lui de organizator și conducător al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al statului sovietic. Elevilor din școlile elementare li se vor povesti momente din tinerețea lui Vladimir Ilici. In cadrul cursurilor populare de limba rusă vor fi citite în limba romînă și în limba rusă pagini din operele lui Lenin, bucăți literare închinate lui Lenin și vor fi audiate discuri pe care sînt imprimate cuvîntări ale lui Lenin.

Cu prilejul acestei aniversări, Editura de stat pentru literatura politică a editat noi lucrări din operele lui Lenin. In tiraje de masă au fost editate: „V. I. Lenin, Opere vol. 29", „V. I. Lenin despre revoluția din 1905—1907", „V. I. Lenin despre munca aparatului de stat sovietic" (culegere), „V. I. Lenin despre productivitatea muncii" (culegere).

In librării și la standurile de cărți vor fi prezentate operele lui V. I. Lenin.

Editarea operelor lui V. I. Lenin în țara noastră

Tipărirea și editarea operelor lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic, constituie o preocupare deosebită a partidului nostru încă dinainte de 23 August 1944, cînd tipărirea și difuzarea lucrărilor marxist-leninismului erau legate de mari pericole.

După 23 August 1944, traducerea și editarea lucrărilor clasicilor marxism-leninismului au căpătat o amploare mare. Din anul 1944 și pînă astăzi s-au editat din lucrările lui V. I. Lenin, 108 titluri într-un tiraj de 4.370.000 de exemplare.

Un număr mare din aceste titluri au apărut în cîte 2, 3 și chiar 4 ediții însumînd sute de mii de exemplare. Astfel, celebra lucrare a lui Lenin „Despre impozitul în natură" a apărut în 4 ediții, într-un tiraj de aproape 200.000 de exemplare; „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" a fost editată de asemenea în 4 ediții, totalizînd 190.000 de exemplare; „Ce-i de făcut" în 2 ediții cu 100.000 de exemplare; „Despre cooperație" în 3 ediții cu 180.000 de exemplare; „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului" în 2 ediții cu 200.000 de exemplare; „Marea inițiativă: Cum trebuie organizată întrecerea" în 2 ediții cu 200.000 de exemplare; „Statul și revoluția" în 3 ediții cu 88.000 de exemplare etc.

Pe baza hotărîrii C. C. al P.M.R. din noiembrie 1949 cu privire la editarea operelor lui V. I. Lenin, au apărut pînă în prezent 20 de volume din Opere de Lenin, urmînd ca anul acesta să se intensifice apariția celorlalte volume.

La LENIN, în Kremlin

Ultimele zile ale lui noiembrie 1921... La Moscova, în Sala coloanelor a Casei sindicatelor, se țin ședințele Primului congres agricol de gubernie...

Lucrările congresului se desfășoară într-o atmosferă de mare entuziasm. Este și de înțeles: țara sovietică terminase victorioasă războiul împotriva intervenției străine și a contrarevoluției albgardiste, se aplica noua politică economică, la sate începuse să fie înlocuit sistemul predărilor obligatorii; începuse o ridicare generală a agriculturii; partidul și guvernul au început să elaboreze noul Cod agrar al R.S.F.S.R.

Delegații la congres și-au exprimat dorința fierbinte de a-l asculta pe Vladimir Ilici Lenin, de a se sfătui cu el despre căile de dezvoltare a agriculturii, despre Codul agrar.

Au început să aleagă delegația care urma să-l viziteze pe V. I. Lenin la Kremlin și să-l invite la congres. Nu era ușor să alegi delegația: toți participanții la congres erau dornici să facă parte din ea, toți voiau să meargă la Lenin.

După discuții îndelungate și dezbateri aprinse delegația fu, în sfîrșit, aleasă. Făceam și eu parte din ea.

Congresul ne-a dat sarcina să-l întrebăm cu de-amănuntul pe Lenin despre tot ceea ce era legat de agricultură și îndeosebi despre noul Cod agrar. Delegații ne-au mai spus:

— Să-l invitați neapărat pe Vladimir Ilici să vină la congres, să țină o cuvîntare. Invitați-l așa cum se cuvine, ca să vină negreșit...

La 29 noiembrie delegația noastră s-a îndreptat spre Kremlin. Mai trebuie să spun oare cît de emoționați eram în așteptarea întîlnirii cu Lenin — marele învățător și conducătorul partidului comunist și al statului sovietic! Am discutat multă vreme între noi ce întrebări să-i punem și cum anume, cum să facem ca să ne întipărim cît mai bine în minte tot ce ne va spune. Cel mai puțin, bineînțeles, ne-am gîndit la faptul că noi înșine va trebui să vorbim, că părerea noastră îl poate interesa pe Ilici.

Or, lucrurile s-au petrecut cu totul altfel: Lenin i-a întrebat cu amănuntul pe țăranii membri ai delegației congresului...

Iată cum a început și cum s-a desfășurat această convorbire.

Ne aflăm în anticamera președintelui Consiliului Comisarilor Poporului și deodată se deschide ușa cabinetului lui Lenin. In prag se află Vladimir Ilici. El ne salută cu căldură, dă mîna cu fiecare delegat, ne invită în cabinet.

Mă gîndesc că Lenin și-a dat seama de stînjeneala noastră și, într-un mod foarte simplu, cu multă căldură, ca un vechi cunoscut și tovarăș apropiat, a început primul discuția pe tema care ne interesa — a început să ne întrebe despre cuvîntările țăranilor la congres, despre ce gîndesc ei privitor la noua politică economică a puterii sovietice. El nici nu s-a așezat măcar la biroul său de lucru, ci se plimba prin cabinet sau se așeza cînd lîngă un delegat, cînd lîngă altul.

— Ce credeți, putem noi oare să ridicăm agricultura lucrînd ca pe vremuri? — întrebă Vladimir Ilici.

Delegații țărani răspunseră în cor că nu trebuie să existe reîntoarcere spre trecut.

— Sînt de aceeași părere, nu trebuie să ne întoarcem la trecut — spuse cu înflăcărare Lenin. Noi trebuie să aducem știința în ajutorul țăranilor — să organizăm puncte agronomice model, să creăm pe pămînturile țărănești loturi experimentale și prin experiență să-i convingem pe țărani de avantajele conducerii științifice a gospodăriei.

După ce vorbi, îi privi pe cei de față și întrebă din nou:

— Iar voi, tovarăși, ce credeți despre aceasta?

Țăranii au fost de acord cu Lenin.

Apoi au început să se plîngă: în timpul războiului pămîntul a fost lăsat în părăginire — există multă pîrloagă, pămîntul s-a acoperit cu tufișuri și este greu să-l ari cu plugul de lemn.

Lenin îi aprobă pe țărani.

— Da, spuse el, plugul de lemn nu ne va hrăni. Industria începe să producă mașini agricole — pluguri, semănători, secerători. Ne gîndim să înzestrăm cu aceste mașini în primul rînd punctele de închiriere a mașinilor, ca să avem posibilitatea de a deservi cît mai multe gospodării. In curînd vor fi și tractoare...

Vladimir Ilici se interesă îndeaproape despre felul în care face comerț la sate cooperația, explică de ce sînt încă puține mărfuri.

— Și cum lucrează Puterea Sovietică pe teren? — întrebă Lenin.

— Cam prost, răspunseră țăranii, unii conducători s-au lăsat de treabă, beau basamac.

— Asemenea lucrători trebuie alungați fără milă, — spuse Vladimir Ilici. Vom trimite de la oraș la sat pe cei mai buni oameni muncitori, membri de partid.

Se gîndi o clipă și, adresîndu-se țăranilor prezenți în cabinet, adăugă cu hotărîre:

— Numai că și voi, participați mai activ la viața satului. O serie întreagă de fapte arată că țărănimea manifestă tot mai profund și mai larg tendința spre transformarea gospodăriei, spre ridicarea nivelului agriculturii. Trebuie să obținem ca congresele agricole asemenea acestuia să se țină cît mai des și ca rezultatele lucrărilor acestor congrese să aibă urmări practice într-un viitor apropiat. Dacă îmbunătățirile acestea au fost deja începute în proporții foarte largi vor cuprinde toate guberniile fără excepție, noi vom putea să învingem mai repede foametea și să obținem o îmbunătățire reală a gospodăriei țărănești.

Vladimir Ilici se apropie de birou, trase un sertar din care scoase un pachet cu procesele verbale ale congreselor și inițiativelor țărănești aranjate, cu scrisori venite de la țăranii din toate colțurile țării.

— Numai ne citi fragmente din aceste documente.

— Iată, ne spuse el, scrisoarea unui țăran din Siberia; e scrisă cu litere stîngace, dar țăranul raționează despre o mare problemă de stat... Pretutindeni a început avîntul și este foarte important că țăranii înșiși participă la el.

Privindu-l pe Lenin în acel moment, nu se putea să nu observi cît de mult apreciază el scrisorile oamenilor simpli, ce mare însemnătate le acordă — o însemnătate de stat.

L-am rugat apoi pe Vladimir Ilici să se pronunțe asupra Codului agrar.

El ne-a răspuns în felul următor:

— Știți, tovarăși, Comisariatul poporului pentru agricultură a elaborat proiectul noului Cod agrar, dar el nu a fost încă discutat în Comitetul Central...

Cînd convorbirea se apropie de sfîrșit, Vladimir Ilici aduse din nou vorba despre congres și ne sfătui:

— Dați posibilitate deplină țăranilor și agronomilor să ia cuvîntul la congres, notați amănunțit cuvîntările lor în protocol și trimiteți-mi-le neapărat. Cînd vom discuta noul nostru Cod agrar, vom ține seama de părerea țăranilor din gubernia Moscova... Faceți-i pe țărani să înțeleagă că pămîntul se află în puternicele mîini sovietice; va fi adoptat acel Cod agrar pe care va dori să-l adopte majoritatea țăranilor...

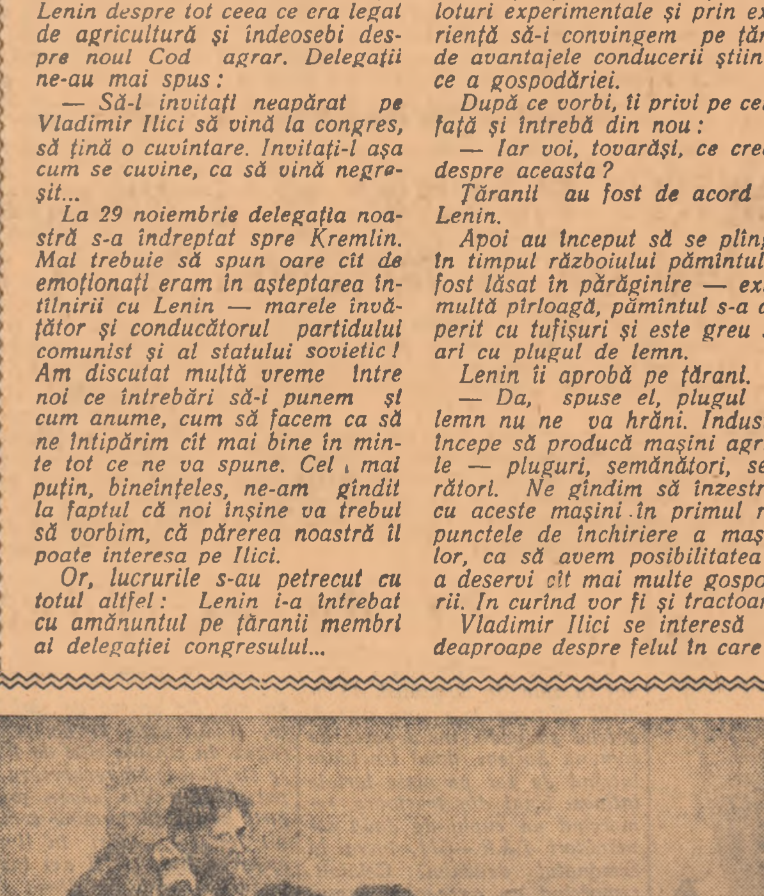
Uitînd complet de timiditatea care ne cuprinsese înainte de începutul convorbirii, am arătat că una este să vorbim despre acest lucru noi, iar alta dacă va lua cuvîntul însuși tovarășul Lenin: toți așteaptă cuvîntele lui Lenin.

— Bine, transmiteți delegaților congresului că voi veni — zîmbi Vladimir Ilici.

...Vreo două ore după această memorabilă convorbire de la Kremlin, noi toți îl salutam fierbinte pe Lenin care a apărut la tribuna congresului nostru.

de S. M. BIRIUKOV
membru al P.C.U.S. din 1913

Din ziarul „Pravda" nr. 106 (13 769)

O delegație de țărani, la V. I. Lenin
(după tabloul lui V. A. Serov)

Vești de la corespondenți

Lucrări de îngrijire a izlazului

In dorința de a asigura o pășune cît mai bogată pentru vite, țăranii muncitori din satul Augustin, raionul Rupea, au ieșit în număr mare la lucrările de îngrijire a izlazului.

Numai în două zile, un număr de peste 200 de bărbați, femei și tineri au reușit ca prin muncă voluntară să adune mărăcinii, să distrugă mușuroaele de cîrtițe și să grăpeze o suprafață de peste 20 ha de izlaz.

De asemenea, în frunte cu deputatul lor Damian Gheorghe, țăranii muncitori din Augustin au reparat patru podețe și au cărat nisip și piatră, cu care au astupat gropile pe o porțiune de 4 km din șoseaua ce trece prin satul lor.

V. Geambașu

Munca de reparații continuă

O dată cu începerea campaniei agricole de primăvară, munca în atelierele de fierărie și lemnărie a gospodăriei de stat din Fetești, regiunea Constanța, nu a încetat. Harnicii muncitori au început repararea uneltelor și mașinilor necesare campaniei de recoltare.

Astfel, pînă în ziua de 9 aprilie 1956, au fost reparate 11 secerători-legători, trei cositori cu tracțiune animală și o cositoare mecanică autopropulsată.

In prezent, muncitorii lucrează de zor la repararea combinelor autopropulsate și a restului de secerători-legători.

In munca de reparare a mașinilor și uneltelor agricole necesare campaniei de recoltare s-au evidențiat tovarășii: Dumitru Buotă, Iordache Crăciun, Vasile Bănică, Stoica Stan, Mihalache Constantin și alții.

Gh. Roșca

100.000 bucăți viță altoită plantate zilnic

Și în anul acesta, membrii gospodăriei de stat Drăgășani, regiunea Pitești, dornici să obțină succese cît mai mari în muncă, au început din timp lucrările în vii.

Așa, bunăoară, muncitorii gospodăriei au trecut la fasonarea și pregătirea materialului pentru altoit, iar cei peste 100 de altoitori au trecut la executarea altoitului. Munca însuflețită a muncitorilor dă roadele așteptate. In fiecare zi sînt plantate 100.000 de bucăți de viță altoită. Aceste lucrări se fac direct sub supravegherea maistrului fruntaș Marin Popescu.

In mod deosebit s-au evidențiat în acțiunea de altoire, muncitorii Gheorghe Bobocea, Ilie Andronic, Ion Bizoi și alții, care altoiesc zilnic între 1.400 și 1.600 bucăți viță.

Ion Aslan

O importantă inovație a mecanizatorilor bulgari

Dispozitiv electromagnetic pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat

Un dispozitiv foarte interesant pentru semănatul în cuiburi așezate în pătrat a fost realizat la S.M.T. Kazanlîc, de către mecanicul controlor Mihai Balabanov. El a eliminat din dispozitivele V.I.M. și UNIMES ansamblele de prindere, arborele pătrat, consolele, rondelele, plăcile mecanismelor de supape, furcile de ghidaj ale plăcilor și toate arcurile. Tot acest sistem complicat a fost înlocuit cu o instalație electrică, care, cu ajutorul electromagnetului, deschide supapele brăzdarelor.

Pe locul ansamblului de prindere, au fost lăsate numai rolele pentru petrecerea sîrmei de măsurat, care trece între două plăci, așa numita cheie de contact. Cînd nodurile sîrmei de măsurat trec prin ea, închid veriga, iar curentul electric trece la bobinele brăzdarelor, unde, cu ajutorul electromagnetului, supapele brăzdarelor se deschid, iar sămînța cade pe pămînt.

Istalația este alimentată cu curent electric de la dinamul de lumină al mașinii de treierat, care este montat în corpul tractorului și se pune în funcțiune cu ajutorul unei șaibe cu care e prevăzut aproape orice tractor mijlociu și ușor.

Numai în curs de o zi și jumătate, Denko Savinkov a însămînțat cu o semănătoare astfel adaptată, două sute de decare de floarea-soarelui în gospodăriile cooperatiste din satul Măglij, iar la 3 aprilie, în timp de 10 ore a însămînțat 142 de decare (1 decar = 1.000 m.p.).

Munca executată pînă în prezent cu acest nou dispozitiv prezintă multe avantaje în comparație cu sistemul de pîrghii al aparatelor V.I.M. și UNIMES, pentru că nu mai există pericolul de îndoire a acestor pîrghii sau de slăbire a arcurilor. Curentul electric deschide instantaneu supapele brăzdarelor; în același timp, este exclusă și deformarea pătratelor. Probabilitatea de a se rupe sîrma de măsurat, în cazul instalației electrice, este foarte redusă, pentru că nu este necesar să fie întinsă prea tare.

Noul dispozitiv este confecționat din materialul aflat la îndemîna stațiunii. Cu ajutorul său, sînt evitate desele opriri pentru reglarea aparatului, pentru legarea sîrmei, cînd eventual se rupe, și afară de aceasta, productivitatea muncii crește aproape de două ori.

Astăzi, în stațiune se lucrează pentru adaptarea și la celelalte două semănători a instalației electrice pentru semănat în cuiburi așezate în pătrat.

VL. GHEORGHEV
Din ziarul „Rabotnicesko Delo" nr. 101, 10 aprilie 1956

Un început promițător

Ultimul număr din „DRUMUL BELȘUGULUI" nr. 4 din aprilie 1956, tratează multiplele aspecte legate de munca practică pentru întărirea sectorului socialist din agricultură. Articolul de fond, intitulat „O mare bogăție", îndeamnă pe colectiviști și întovărășiți să dea în acest an o atenție deosebită producerii semințelor hibride de porumb și folosirii ei pe suprafețe întinse. Un alt material, intitulat „Calendarul președintelui", este un util îndreptar agricol care indică principalele lucrări ce trebuie executate în perioada 15 aprilie—15 mai în cultura mare, în grădina de legume, în vie și livadă, la ferma zootehnică și în ateliere.

In paginile aceleiași reviste, colectivista Emilia Cora din Carei, regiunea Baia Mare, împărtășește din experiența sa în organizarea întrecerii socialiste, iar întovărășitul Peter Lazlo, din comuna Lunca de Sus, Regiunea Autonomă Maghiară, vorbește despre organizarea muncii în întovărășirea zootehnică din care face parte.

La rubrica „Cultura plantelor", un articol deosebit de interesant este cel scris de președintele G.A.C. din satul Pădureni, comuna Jariștea, regiunea Galați, intitulat „Ocupația noastră de bază, viticultura". In articol, se arată cum și-au organizat munca colectiviștii din Pădureni pentru sporirea producției viticole la hectar și cum au dobîndit acele venituri mari despre care s-a amintit și în documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Din rubrica „Invățăm din experiența sovietică", merită subliniat articolul „Primele rezultate ale mulsului și hrănirii de două ori pe zi a vacilor în colhozul „Calea vieții noi". Revista cuprinde și alte rubrici interesante, ca „Creșterea animalelor", „Literatură", „Să stăm de vorbă" etc.

Din experiența întovărășirilor zootehnice

Cum ne-am organizat munca și împărțirea veniturilor în întovărășirea noastră

In regiunea noastră de munte, una din principalele îndeletniciri ale țăranilor muncitori este creșterea animalelor, mai cu seamă a oilor. Pentru a obține cantități cît mai mari de produse de la aceste animale, noi ne-am dat silința să le îngrijim cît mai bine. Dar, oricît ne-am străduit în gospodăria noastră individuală, n-am putut obține niciodată rezultatele pe care le doream.

Ascultînd îndemnul partidului, în luna august a anului 1954, 24 de familii ne-am unit oile ce le aveam, întemeind o întovărășire zootehnică. In afară de oi, noi am unit în întovărășire și o suprafață de 16,96 ha de pășune.

Incă de la început, am căutat să îngrijim oile cît mai bine. Astfel, am organizat pășunatul rațional, am făcut de 2 ori îmbăierea pentru combaterea rîiei și a paraziților. De asemenea, oile noastre au fost tratate cu distozan, pentru a preveni îmbolnăvirea de gălbează, și multe altele. Toate acestea au făcut ca producția medie de fiecare oaie furajată să fie în întovărășirea noastră de 25 litri de lapte 1,8 kg de lînă și un miel, în timp ce crescătorii de oi individuali din comuna noastră au obținut o producție medie de 15 litri de lapte, 1,5 kg de lînă și mai mai puțin de un miel pe cap de oaie.

Ca urmare a rezultatelor bune obținute de noi după primul an de muncă în comun, numărul membrilor a crescut la 73, iar cel al oilor la 381. De asemenea, suprafața de pășune a întovărășirii a ajuns la 60 ha. Totodată, în această primăvară, cu ajutorul dat de către stat prin acordarea de credite pe termen lung, noi am cumpărat 250 de oi de rasă turcană, care formează proprietatea obștească a întovărășirii.

Iată cîteva aspecte ale felului cum muncim noi în întovărășirea zootehnică. Adunarea generală a membrilor a hotărît ca păstoritul oilor să fie organizat în două turme: una formată din oile proprietate obștească și alta din oile proprietate individuală a întovărășiților. Pentru a asigura pe tot timpul pășunatului hrană abundentă oilor, suprafața pășunii am împărțit-o în 6 parcele. Oile pasc pe o parcelă cîte 7—10 zile, după productivitatea parcelei respective. In felul acesta, noi am reușit anul trecut ca în tot timpul verii să hrănim bine oile numai prin pășunat. Un mare ajutor am primit în această privință din partea sfatului popular al comunei noastre, care ne-a dat în folosință 76 ha de pășune. Pentru a folosi pășunea în mod rațional și pentru a efectua lucrările de îmbunătățire în condiții agrotehnice superioare, suprafețele de pășune aduse de membri și cea primită de la sfatul popular comunal le-am comasat în 4 trupuri. In timpul iernii, datorită faptului că pînă acum n-am avut asigurate condiții de adăpostire în comun a oilor, fiecare întovărășit și-a îngrijit oile acasă. Incepînd însă din acest an, în urma construirii unui saivan, cu o capacitate de peste 500 de animale, atît oile din proprietatea individuală, cît și cele proprietate obștească vor fi îngrijite în timpul iernii în comun.

In acest scop, adunarea generală a hotărît ca pentru fiecare oaie să se asigure din timp furajele necesare, ca 78 kg de fîn de munte, 233 kg de grosiere, 31 kg de concentrate și 155 kg de paie pentru așternut. Aprovizionarea cu aceste furaje o vom face din producția celor 4 ha de fineață, ce o avem în proprietatea noastră comună, din produsele ce le obținem pe terenurile individuale — contribuind fiecare după numărul de oi ce le are — și din cantitățile de concentrate ce le primim de la stat în urma predării unor produse pe bază de contract.

Paza și pășunatul oilor noastre au fost încredințate, așa cum a hotărît adunarea generală, la doi dintre cei mai pricepuți membri — cîte unul de fiecare turmă. Munca acestor ciobani este retribuită atît în bani, cît și în natură. Astfel, pentru perioada de vară ei primesc cîte 600 lei pe lună, iar pentru lunile de iarnă cîte 500 lei pe lună. Anual ei mai primesc cîte 50 litri de lapte. In fiecare zi, prin rotație, cîte un membru al întovărășirii dă ciobanilor hrană caldă și rece. Fondurile pentru plata ciobanilor le obținem din taxele de tîrlire. Pentru fiecare noapte de tîrlire (îngrășarea terenului prin staționarea oilor în timpul nopții pe terenurile arabile ale țăranilor muncitori) noi încasăm cîte 25 lei.

*

Datorită faptului că noi pînă acum nu am putut procura toate cele necesare pentru prepararea brînzei la stînă, producțiile sînt împărțite membrilor sub formă de lapte. Pentru ca producția dobîndită să fie repartizată cît mai just, adunarea generală a hotărît ca după un anumit timp de la începerea mulgerii în comun (1—2 săptămîni) să se organizeze măsurarea producției de lapte ce o dă grupa de oi adusă de fiecare membru în întovărășire. Atunci fiecare membru întovărășit își mulge oile proprietatea sa. Pe baza măsurătorii făcute, se stabilește cît lapte va primi fiecare. De pildă, în anul trecut, pentru fiecare sută de grame de lapte obținută la măsurătoare de la grupa de oi adusă de fiecare întovărășit, s-a hotărît să se dea cîte 10 litri de lapte. Cei ce și-au îngrijit mai bine oile în timpul iernii, la măsurătoare au obținut o cantitate mai mare de lapte, deci și drepturile lor au fost mai mari. Intovărășitul Ion Nan, de exemplu, a primit cîte 30 de litri de lapte de fiecare oaie, revenindu-i în total, pentru cele 9 oi aduse în întovărășire, 270 litri de lapte. Petru Moga, Simion Dan și alții, care n-au dat atenția cuvenită îngrijirii în cele mai bune condiții a oilor în timpul iernii, au primit numai cîte 22 litri de lapte pe cap de oaie, deoarece oile lor au dat o producție de lapte mai mică. O dată stabilită cantitatea de lapte cuvenită fiecărui membru, noi hotărîm ordinea în care întovărășiții vor primi cantitatea respectivă.

In ce privește producția de lînă, întovărășiții își tund oile individual și își iau întreaga cantitate de lînă ce au realizat-o. De asemenea, ei își iau toți mieii ce i-au obținut de la oile lor.

Cît privește producția obținută de la oile din proprietatea obștească, aceasta, după ce s-au predat cotele către stat, cantitățile contractate și plățile în natură, se împarte în mod egal fiecărui membru al întovărășirii.

Sistemul actual de măsurare a producției, de evidență a contribuției fiecărui întovărășit, de împărțire a produselor practicat în întovărășirea noastră nu-l considerăm a fi cel mai bun. Impărțind producția sub formă de lapte, nu putem folosi în mod just zerul ce rezultă la prepararea brînzei. Dacă repartizarea producției am face-o sub formă de brînză, cu zerul rezultat și cu puține concentrate am putea crește și îngrășa un însemnat număr de porci.

Ținînd seama de acest fapt, noi vom procura în acest an toate cele necesare pentru a putea trece la organizarea în anul viitor a preparării brînzei la stînele întovărășirii. Totodată, pentru valorificarea zerului, vom înființa pe lîngă stîne cîte o crescătorie de porci.

In vederea dezvoltării sectorului zootehnic și întărirea continuă a întovărășirii noastre, adunarea generală a membrilor a hotărît să creăm un fond obștesc. In acest scop, noi am fixat o taxă de 10—15 lei — după starea materială a fiecărui crescător de animale — pe care o plătesc membrii la înscrierea în întovărășire.

La acest fond, se adaugă în fiecare an sumele ce le încasăm din valorificarea unei părți din producția obținută de la oile din proprietate obștească. De asemenea se mai adaugă banii rezultați din vînzarea unei cantități de lapte hotărîtă de adunarea generală pentru mărirea fondului de bază de la oile proprietate individuală.

Pentru a obține venituri bănești cît mai însemnate, noi am contractat cu statul în acest an livrarea a 3.930 litri de lapte, 445 kg de lînă, 220 de miei și 77 bucăți de pieilcele.

Așa cum a stabilit adunarea generală a membrilor, fondul obștesc se folosește numai pentru nevoile obștești, ca construirea de adăposturi pentru animale, adăposturi pentru păstrarea și prepararea produselor etc. Astfel, pînă la toamnă, noi vom cumpăra ciubere, găleți, strecurători și alte obiecte necesare preparării brînzei. Totodată, vom achita rata la Banca agricolă. Cît privește lucrările de construcție, de amenajări pentru îmbunătățirea pășunilor și alte lucrări de interes obștesc, le facem prin contribuția în muncă a fiecărui membru.

Pentru a obține succese și mai de seamă în sporirea producției pe cap de oaie, îmbunătățindu-ne pe această cale nivelul nostru de trai, noi cerem organelor agricole locale să ne dea un sprijin mai puternic, spre a ne putea organiza și mai bine munca și retribuirea ei în cadrul întovărășirii.

ARON PIRVA
președintele întovărășirii zootehnice „23 August" comuna Balșa, raionul Orăștie, regiunea Hunedoara

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Mașina de semănat legume S.D.K.-7

Un grup de ingineri de la biroul special de construcții din Kirovograd de pe lîngă uzina de mașini agricole „Krasnaia Zvezda" a construit o semănătoare de legume cu șapte rînduri, trasă de un singur cal, pentru 25 specii de sămînță de legume.

Noua mașină S.D.K.-7 prezintă o serie de avantaje față de semănătoarea S.O.D.-10, care se fabrica înainte la această uzină. Ea are o greutate mai redusă și un randament mai mare. In 10 ore, cu această mașină se pot însămînța peste 5 hectare. Experiențele în cultura mare au dat rezultate bune. Este în curs de pregătire producția în serie a acestor mașini.

Semiconductorii în agricultură

Savanții și agrotehnicienii, în activitatea lor practică, sînt nevoiți să facă multiple cercetări cantitative a diferitelor factori fizici care influențează asupra productivității plantelor agricole. Actualmente la Institutul agrofizic V.A.H.N.I.L., s-au creat o serie de semiconductori portativi care permit să se măsoare cu ușurință temperatura solului sub plante, să se observe și să se înscrie în mod automat oscilațiile temperaturii, să se determine umiditatea aerului în stratul de deasupra lor. Cu ajutorul acestor dispozitive semiconductoare, savanții sovietici au descoperit anumite legi în viața plantelor agricole care au fost pînă acum necunoscute, au studiat legile conductibilității termice a solului, au cercetat posibilitățile încălzirii artificiale a solului în condițiile producției, în vederea obținerii legumelor timpurii, etc.

Noile aparate vor găsi o largă aplicare și în practica agricolă. Stabilind, bunăoară, cu ajutorul termometrelor semiconductoare temperatura stratului arabil, se vor putea regla în mod exact epocile de însămînțare a porumbului și a altor culturi care, în acest fel, se vor semăna la temperatura optimă.

Aplicarea vaccinării în cazul limfomatozei viscerale la găini

In S.U.A., se consideră că pierderile provocate de limfomatoza viscerală a găinilor se cifrează la 50 milioane de dolari anual.

De curînd s-au făcut primele experiențe pentru aplicarea vaccinării în combaterea acestei boli. Găinile au fost vaccinate cu virusul viu al limfomatozei viscerale, în concentrație slabă. Acest virus se obține din ficatul găinilor bolnave. Puii realizați de la găinile vaccinate s-au dovedit a fi foarte rezistenți la injectarea virusului. Se presupune că anticorpii bolii care s-au produs în sîngele găinilor vaccinate sînt transmiși și puilor, prin ou.

Buletin meteorologic pentru zilele de 21, 22 și 23 aprilie 1956

Vremea se va răci treptat, începînd din nord-vestul țării. Ploi slabe locale vor cădea în cea mai mare parte a țării, iar pe alocuri, în nordul Ardealului, va cădea lapoviță. Vînt slab, pînă la potrivit, din nord. Temperatura aerului în scădere, minimele vor fi cuprinse între 3-12 grade, iar maximele vor oscila între 12-24 grade. Solul va fi umed în stratul arabil, iar temperatura lui la ora 8 dimineața la adîncimea de 5-20 cm va oscila între 9-14 grade.

Ce împiedică desfășurarea normală a muncilor agricole

Cînd tractoarele sînt reparate de mîntuială

Nu s-ar putea spune că mecanizatorii de la S.M.T. Bogdana, regiunea București, n-au ieșit la vreme în cîmp, la lucru. Dar oare aceasta e suficient? Fără îndoială că nu. Principalul e ritmul în care lucrează, felul cum folosesc timpul prielnic. Iar din acest punct de vedere, lucrurile stau cît se poate de prost. Dar să lăsăm faptele să vorbească.

Una din brigăzile S.M.T.-ului Bogdana lucrează pe tarlalele gospodăriei colective „16 Februarie" din Albești. Ar fi mai nimerit să spunem că mai mult stă, decît lucrează. Așa se face că, la gospodăria colectivă din Albești, însămînțatul culturilor din epoca I s-a făcut numai în parte, în vreme ce la gospodăriile colective vecine semănatul culturilor timpurii s-a terminat de cîteva zile. Să vedem care sînt cauzele deficiențelor grave ivite în munca brigăzii a 14-a de la S.M.T. Bogdana.

De la bun început, trebuie arătat că primăvara sosită cu atîta întîrziere pe meleagurile noastre i-a găsit, totuși, pe mecanizatorii de la S.M.T. Bogdana cu o bună parte din tractoare nepuse la punct. In grabă, tractoarelor li s-au montat piese uzate, după care au fost trimise pe teren. In asemenea condiții, cînd unele tractoare au pornit-o spre cîmp mai mult așa, „de ochii lumii", nu era greu de presupus urmările. Și ele n-au întîrziat să se arate. Tractoarele, fiind reparate de mîntuială, s-au defectat de îndată ce au intrat în brazdă. Așa că, în loc să lucreze zi și noapte fără întrerupere, tractoriștii se ocupă de reparația tractoarelor. Unele din tractoarele defecte au fost aduse de pe cîmp la stațiune. In ziua de 17 aprilie, de pildă, în atelierul stațiunii stătea un tractor I.A.R. cu carcasa diferențialului spartă, iar alături, un K.D.P. și un alt I.A.R., cu grave defecțiuni tehnice. De pe teren, brigada a 14-a anunțase că alte 3 tractoare K.D. și-au încetat lucrul, fiind defecte.

Și mai grav este faptul că chiar la brigăzile ale căror tractoare sînt în stare de funcționare lucrul nu se desfășoară normal. Și iată de ce: pentru că aprovizionarea cu carburanți și lubrifianți a brigăzilor de tractoare aflate în diferite locuri se face la întîmplare și nu după un itinerar de deplasare dinainte stabilit. Zilele trecute, cînd pe tot cîmpul se lucra de zor, tractoarele brigăzii a 9-a, care sînt repartizate la G.A.C. „Victoria" din comuna Dragoș Vodă, neavînd motorină, au stat degeaba ore în șir. Intr-o asemenea situație s-au găsit și tractoriștii din brigăzile care lucrează pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților din comuna Crucea. Aprovizionarea defectuoasă a tractoarelor cu carburanți se datorește și faptului că autocamionul ZIS este mereu în „reparație". Tot în „reparație" sînt și cele două rutiere I.A.R. Cînd vor fi puse în stare de funcționare, încă nu se știe. Probabil că... după terminarea muncilor de primăvară.

Felul defectuos în care lucrează unele brigăzi de tractoare ale S.M.T. Bogdana stîrnește pe bună dreptate nemulțumiri în rîndul colectiviștilor și întovărășiților. Aceștia nu pot admite ca S.M.T.-urile, care au menirea să-i sprijine în muncă, să le pricinuiască greutăți, prin întîrzierea executării însămînțărilor.

Asemenea lipsuri grave, care nu fac de loc cinste S.M.T.-ului Bogdana, trebuie grabnic curmate. Conducerea acestui S.M.T. are obligația să facă tot ce se cere pentru ca tractoarele să fie menținute în stare de funcționare și să lucreze zi de zi cu randamentul necesar.

I. LEȘEANU

Una-i în registre, alta-i pe ogoare

Pînă la 16 aprilie, în situațiile operative de la secția agricolă a raionului Buzău, printre comunele fruntașe la arături și însămînțări se număra și comuna Bentu.

De cum intri pe țarina comunei începi să-ți schimbi părerea pe care ți-ai făcut-o cercetînd cifrele din situația raionului. Deși terenul este zvîntat, vezi puține atelaje la lucru. Pe ici, pe colo, întîlnești cîte un țăran muncitor care trage agale, agale, primele brazde. Unde-or fi oare organele agricole, tovarășii de la sfatul popular, ce fac ei în aceste zile?

Pe aceștia îi găsim stînd ca de obicei în birourile sfatului popular, unde acum e răcoare și bine. Cînd am intrat, Ștefan C. Ionel, secretarul sfatului, tocmai termina o convorbire telefonică.

Mă interesez de mersul campaniei. In cele din urmă pe baza unor cifre scoase dintr-un registru, îmi spuse:

— In această primăvară, avem de însămînțat cam 1.200 de hectare. Ca forțe de muncă avem 96 de atelaje. Sîntem ajutați și de o brigadă de tractoare a S.M.T.-ului Stîlpu, care lucrează de rupe pămîntul. Din 2 aprilie, de cînd s-a putut ieși la lucru în cîmp ,și pînă astăzi, s-au arat și însămînțat 62 de hectare cu orz, 12 ha cu floarea-soarelui, 7 ha cu sfeclă și s-a început semănatul porumbului.

Mă întrebați despre viteza zilnică de lucru. Apoi cum putem planifica noi ce volum de lucrări trebuie făcut în fiecare zi? Doar sînt atîtea de făcut: arături, semănat, grăpat. Nu, asemenea plan nu putem întocmi și nici nu și-ar avea rostul

Din cele spuse de către tov. secretar, reiesea clar că sfatul popular nu stabilise pe baza forțelor de lucru existente o viteză zilnică de lucru. Desigur că o asemenea socoteală gospodărească ar fi arătat tovarășilor de la sfatul popular că numai cu cele 96 de atelaje se puteau ara și semăna zilnic cel puțin 30—40 de hectare. Iar dacă toate atelajele lucrau zilnic din zori și pînă-n seara pe terenurile zvîntate, în cele 8 zile de timp prielnic s-ar fi arat și semănat pe comună cam vreo 300 ha.

Și așa am aflat, tot de la tov. secretar, că nici grupe de întrajutorare n-au fost organizate, iar despre întrecerea patriotică, nici pomeneală nu poate fi, deoarece, după cum spunea el, n-ar avea nici un rost.

N-am avut vreme să-i vorbesc tovarășului secretar despre rostul acestora, că ușa s-a deschis și în biroul atît de liniștit au intrat niște oameni pronunțînd cuvinte destul de ințepate. Imediat am înțeles cine erau și ce voiau.

Inginerul șef Victor Cuțu, de la S.M.T. Stîlpu, îl tot pisa cu vorba pe tov. secretar:

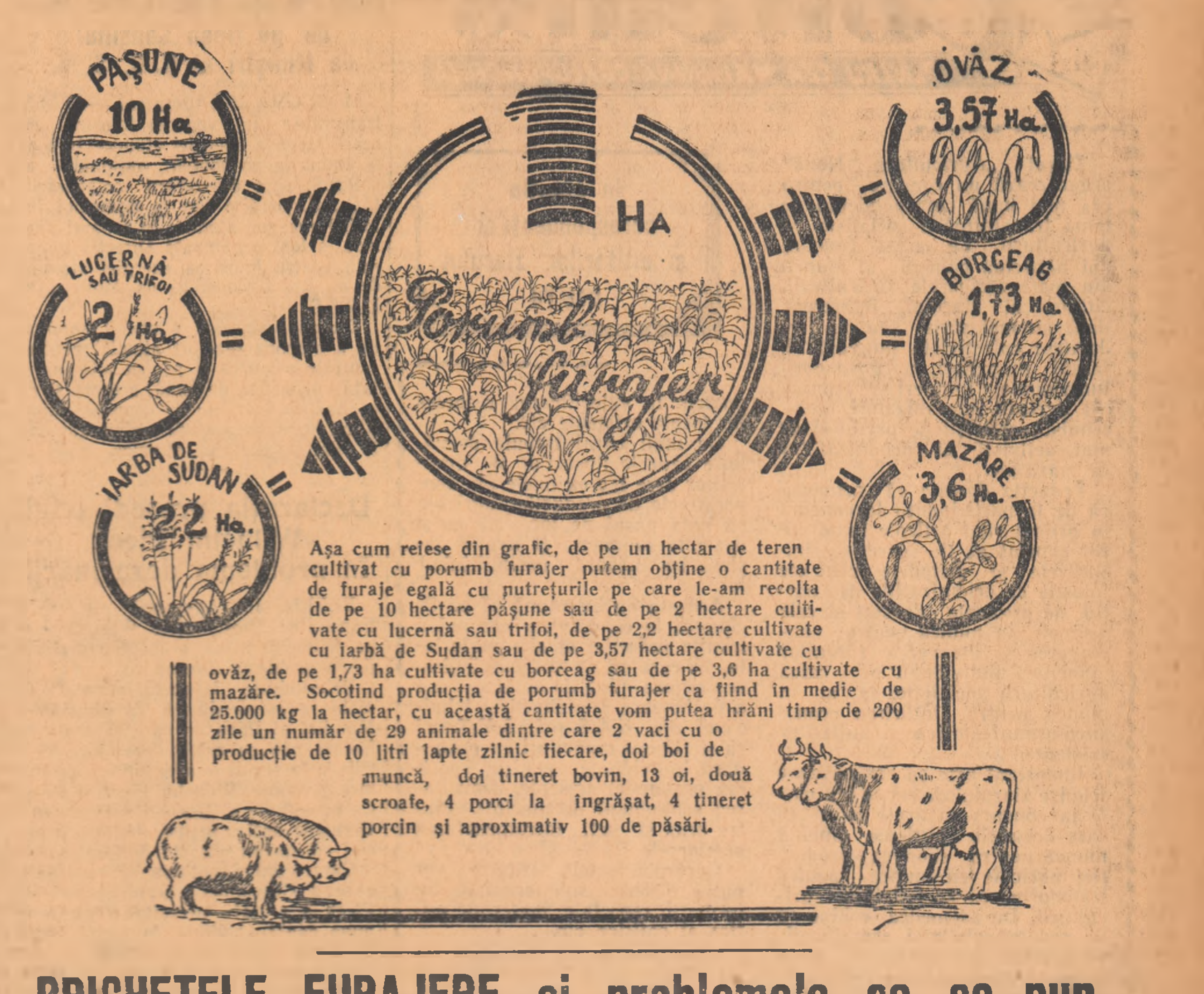
— Unde vreți să ajungeți cu nepăsarea asta? Să țineți dumneavoastră tractoarele degeaba timp de mai bine de 2 săptămîni?

Din discuțiile aprinse ce au urmat am aflat că brigada S.M.T. nu arase nici un hectar din cele 160 contractate cu cei 80 de țărani muncitori din comună. Tovarășii de la sfatul popular au amînat fără nici un motiv întocmirea și predarea listelor cu numele țăranilor muncitori contractanți care au ogoare învecinate, șefului de brigadă Ștefan Ștefănescu.

E timpul ca tovarășii de la sfatul popular al comunei Bentu să se trezească din amorțeala și nepăsarea care i-au cuprins.

ELIZA MANOLE

Ce foloase avem dacă cultivăm porumb furajer

Așa cum reiese din grafic, de pe un hectar de teren cultivat cu porumb furajer putem obține o cantitate de furaje egală cu nutrețurile pe care le-am recolta de pe 10 hectare pășune sau de pe 2 hectare cultivate cu lucernă sau trifoi, de pe 2,2 hectare cultivate cu iarbă de Sudan sau de pe 3,57 hectare cultivate cu ovăz, de pe 1,73 ha cultivate cu borceag sau de pe 3,6 ha cultivate cu mazăre. Socotind producția de porumb furajer ca fiind în medie de 25.000 kg la hectar, cu această cantitate vom putea hrăni timp de 200 zile un număr de 29 animale dintre care 2 vaci cu o producție de 10 litri lapte zilnic fiecare, doi boi de muncă, doi tineret bovin, 13 oi, două scroafe, 4 porci la îngrășat, 4 tineret porcin și aproximativ 100 de păsări.

BRICHETELE FURAJERE și problemele ce se pun în legătură cu fabricarea lor la noi în țară

Brichetele furajere rezultă din combinarea mai multor nutrețuri simple, care, supuse unor serii de prelucrări tehnice — tocare, măcinare, presare — iau o formă ușor transportabilă, ocupă un spațiu de depozitare redus și pot fi păstrate timp îndelungat. In afară de aceste avantaje, brichetele pot fi astfel dozate, încît să corespundă, în ceea ce privește albumina digestibilă și unitățile nutritive, diferitelor specii și categorii de animale.

In țările cu o economie zootehnică avansată, brichetele furajere sînt produse pe o scară largă, tocmai datorită avantajelor economice menționate mai sus. Dacă se fabrică brichete furajere în zonele geografice unde se produc furaje variate și în cantități mari, ele sînt transportate în zonele unde condițiile naturale nu permit asigurarea unei baze furajere satisfăcătoare. Este evident că e mult mai rentabil, cînd este vorba de distanțe mari, transportul brichetelor decît al fînului sau al altor furaje. Prin brichetele furajere se pot asigura rezerve pentru o eventuală calamitate. Brichetele se pretează la o conservare mai bună, cu pierderi mai mici decît furajele simple, ocupînd în același timp și un volum de depozitare mult mai mic.

O brichetă trebuie să aibă o valoare nutritivă cel puțin egală cu suma valorilor furajelor din care ea a fost compusă. Asocierea de furaje diferite și de bună calitate dă furajelor din brichete un miros și gust foarte plăcut, favorizînd astfel digestia. De asemenea, adaosul de melasă necesar procesului tehnic de fabricare constituie în același timp un element de corectare din punct de vedere alimentar.

In țara noastră, fabricarea brichetelor furajere s-a introdus de puțin timp. In prezent, se fabrică un singur tip de brichete, destinat alimentației cabalinelor. Compoziția acestei brichete este destul de variabilă. In general, brichetele furajere fabricate în țara noastră conțin 50% fîn, 40% concentrate (ovăz, orz, porumb) și 10% reziduri industriale (tărîțe, uneori șroturi de floarea-soarelui, melasă). Ele au minimum 0,70 unități nutritive (U. N.) și 48 g de albumină digestibilă (A. D.), per kilogram. Ca mod de prelucrare a lor, menționăm tocarea fînului în dimensiuni de 2—5 cm, urluirea orzului și porumbului și strivirea în parte a ovăzului.

Este evident că un singur tip de brichete, față de gradul de dezvoltare a zootehniei noastre, este cu totul nesatisfăcător. De aceea, Institutul de cercetări zootehnice, în colaborare cu fabricile de brichete, și-a îndreptat atenția spre stabilirea și a altor tipuri de brichete pentru diferite specii și categorii de animale, ținîndu-se seama de posibilitățile și necesitățile din țara noastră. Astfel, dat fiind că în majoritatea zonelor din țara noastră se pot obține fînuri, s-a căutat să se reducă procentul de fîn din brichete, urmînd ca necesarul de fibroase în alimentația animalelor să se completeze din resursele proprii ale gospodăriei. Primele cercetări au stabilit că se poate reduce procentul de fîn la 30%, procesul de fabricație decurgînd normal, iar brichetele păstrîndu-și rezistența. Reducerea procentului de fîn în brichete constituie un avantaj și pentru fabrici, deoarece astfel se simplifică operațiile de colectare și transport. Pentru zonele deficitare în fîn, rămîne de stabilit dacă este mai rentabilă mărirea procentului de fîn în brichete sau transportul fînului balotat.

O altă problemă de mare importanță este aceea a reducerii procentului de concentrate în brichete. Dezvoltarea industriei alimentare din țara noastră are o influență pozitivă în mărirea bazei furajere prin furnizarea de cantități importante de reziduri. Deoarece industria alimentară este grupată pe diferite regiuni ale țării, operațiile de colectare și transport al rezidurilor se simplifică în bună parte. Mergînd pe linia reducerii procentului de concentrate, Institutul de cercetări zootehnice a elaborat și experimentat pînă în prezent două tipuri de brichete, una pentru vacile de lapte, cu 70% reziduri industriale, și alta pentru boii de muncă și îngrășătorii, cu 36% reziduri și numai 14% concentrate (porumb). Rezidurile folosite au fost: șroturi de floarea-soarelui, tărîțe, praf alb de marmoră, tăiețel de sfeclă uscați, borhot uscat de porumb, melasă. Deși experiențele de digestibilitate au permis calcularea valorii nutritive — respectiv 0,83 U.N. și 103 g. A.D. per kg (la primul tip) și 0,73 U.N. și 61 g. A.D. per kg (al doilea tip) — totuși rezultatele definitive vor fi date numai în urma verificării în practică. Preconizarea introducerii de reziduri în componența brichetelor ridică însă o problemă ce urmează a fi rezolvată și anume uscarea rezidurilor umede (borhoturi). Capacitatea de uscare a rezidurilor de către fabricile din industria noastră alimentară este încă destul de redusă. Urmează a se stabili un echilibru între investițiile necesare măririi capacității de uscare, folosirea mai departe a unor cantități de reziduri umede în îngrășătoriile fabricilor și repartiția unei cote de reziduri uscate fabricilor de brichete.

Bineînțeles că seria de probleme ce se ridică în industria brichetelor din țara noastră este departe de a fi epuizată. Introducerea sărurilor minerale complică actualul proces de fabricație; **de asemenea, introducerea rezidurilor pune problema în legătură cu asigurarea vitaminelor.** Aspecte privind utilizarea resturilor alimentare cu gust neplăcut sau a șroturilor toxice (muștar, bumbac) nici nu au fost atinse.

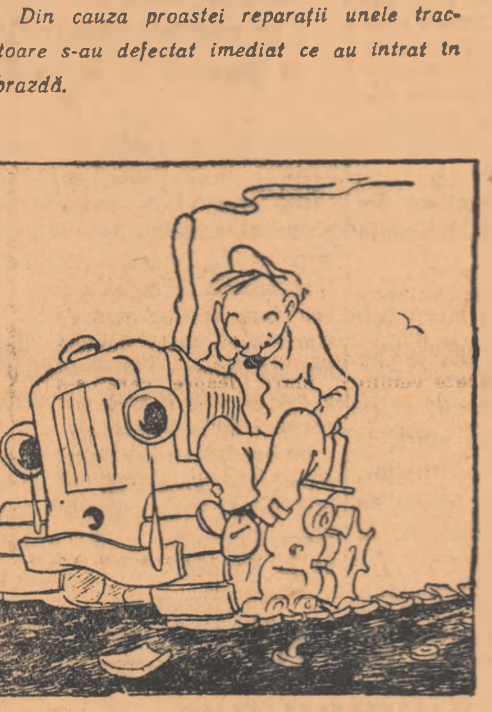
Prin muncă susținută, urmează ca în scurt timp să fie rezolvate toate problemele privind fabricarea brichetelor furajere la noi în țară, contribuindu-se prin aceasta la o mai bună aprovizionare cu furaje a sectorului zootehnic.

Ing. C. PETRESCU
Institutul de cercetări zootehnice București

Pentru ei n-a venit încă primăvara!

„Să iei seama, bade, bine..."

Din cauza proastei reparații unele tractoare s-au defectat imediat ce au intrat în brazdă.

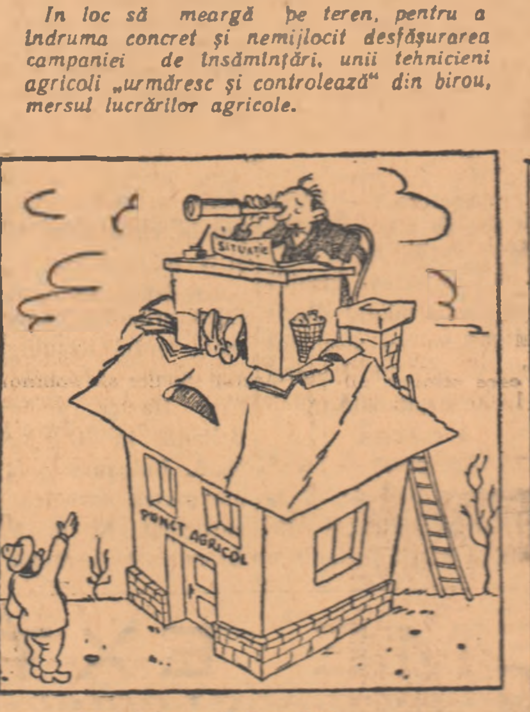

— Să iei seama, bade, bine
Cînd mă mai repari pe mine,
Că de n-ai s-o iei, atunci,
Rămînem de rîs prin lunci;
Eu nu ar, tu nu mănînci!

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

„Păsărică, mută-ți cuibul..."

In loc să meargă pe teren, pentru a îndruma concret și nemijlocit desfășurarea campaniei de însămînțări, unii tehnicieni agricoli „urmăresc și controlează" din birou, mersul lucrărilor agricole.

—Păsărică, mută-ți cuibul,
Că ies țăranii cu plugul,
Du-te cu ei pe ogoare
Să-i sprijini la-nsămînțare.
Iar de nu vei vrea nicicum,
Te-or scoate cu cuibu-n drum!

„Cucule, pasăre sură.."

Mai sînt țărani muncitori care nu încep însămînțările de primăvară, pînă ce nu aud cîntînd cucul.

— Cucule, pasăre sură,
Cîntă-ți versul tău din gură
Să m-apuc de arătură!
— Nu-ți fie cu supărare,
N-aștepta a mea cîntare
De vrei bucate-n hambare!

(Desen de N. CLAUDIU)

Importanța combaterii eroziunii solului pentru creșterea producției agricole

> **„Stăvilirea eroziunii și restaurarea terenurilor erodate trebuie socotite ca o problemă de stat, iar rezolvarea ei va trebui să înceapă încă în cursul celui de al doilea plan cincinal".**
> *(Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).*

Eroziunea, care reprezintă îndepărtarea treptată a stratului fertil de la suprafața solului sub acțiunea apei ce se scurge pe terenurile în pantă sau a vîntului în cazul terenurilor nisipoase, pricinuiește în fiecare an pierderea unei însemnate cantități de recoltă, precum și diferite alte pagube.

Pentru a stăvili eroziunea solului, în primul rînd trebuie să se dea o folosire rațională terenului. Din acest punct de vedere, terenurile care sînt cel mai mult supuse eroziunii, precum și rîpele, ogașele și terenurile alunecate vor fi împădurite sau înierbate.

Terenurile puternic erodate dar nebrăzdate de ogașe și ravene și care se găsesc în regiuni cu condiții favorabile pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii se vor planta cu vie sau pomi. Deoarece via și pomii nu apără suficient solul contra eroziunii, va trebui ca o dată cu înființarea plantațiilor să se execute și lucrări speciale de combatere a eroziunii.

Acolo unde nu există condiții bune pentru înființarea de plantații de vii și pomi, o parte din terenurile degradate pot fi destinate pentru fînețe și pășuni, aplicîndu-se și în acest caz lucrări de combatere a eroziunii.

O atenție deosebită trebuie acordată stăvilirii eroziunii solului pe terenurile arabile, printr-o mai rațională repartiție a culturilor și aplicarea lucrărilor agrotehnice speciale.

Sistemul parcelării terenurilor (parcele din deal în vale) practicat în trecut constituie una din cauzele principale **ale degradării terenurilor** prin eroziune, mai ales în Moldova, Muntenia și Oltenia. Această parcelare greșită aduce astăzi mari greutăți la aplicarea unui sistem de măsuri de combatere a eroziunii. Țăranii muncitori cu gospodării individuale nu pot schimba folosința terenului sau executa anumite lucrări raționale din punct de vedere al conservării solului pentru generațiile viitoare, ci numai din punct de vedere al necesităților momentane.

In condițiile noastre de astăzi, a devenit clar că folosirea justă a terenului agricol nu se poate face decît în marea gospodărie agricolă socialistă. Tocmai de aceea, salvarea pămîntului de la distrugere trebuie să fie un imbold în plus pentru intensificarea muncii de înființare a întovărășirilor și gospodăriilor colective în regiunile cu terenuri erodate.

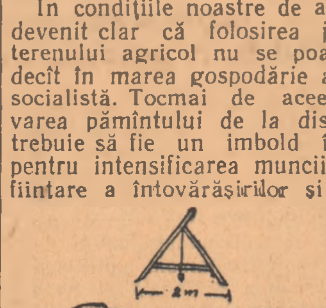

FIG. 1

Trasarea brazdelor de orientare cu compasul

Aceasta însă nu înseamnă că întreprinderea acțiunilor de **combatere a eroziunii solului trebuie limitată** numai la teritoriul ocupat de sectorul socialist. In frunte cu colectiviștii și întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie antrenați să dea tot sprijinul la executarea acestor lucrări.

Pentru a pune la îndemîna oamenilor muncii din agricultură mijloace simple de luptă cu eroziunea solului, un grup de specialiști vor da în coloanele ziarului nostru, începînd cu acest număr, o serie de îndrumări practice.

Stăvilirea eroziunii solului pe terenurile arabile

Pe terenurile arabile stăvilirea eroziunii solului se poate realiza prin lucrări agrotehnice simple, prin lucrări speciale de hidroameliorații sau cu ajutorul plantațiilor de protecție.

Scopul acestor lucrări este de a se reține pe terenurile în pantă o cantitate cît mai mare de apă din precipitații și să se îmbunătățească proprietățile solurilor.

Iată cîteva mijloace care contribuie la stăvilirea eroziunii pe terenurile arabile:

Asolamentele

Asolamentele reprezintă o metodă avansată pentru sporirea producției agricole și sînt introduse deocamdată numai în gospodăriile de stat și colective. La alegerea culturilor și a rotației pentru terenurile cu pante mari, trebuie să se țină seama de plantele care apără cel mai bine solul de eroziune și care dau producții mai ridicate pe terenurile erodate.

Experiențele făcute la stațiunile experimentale au arătat că în condițiile țării noastre, prin eroziune cel mai mult sol se pierde de pe terenurile cultivate cu plante prășitoare și de pe ogoare negre. De aceea, în cadrul asolamentelor de la gospodăriile de stat și colective, pe pantele cu înclinare mai mare de 10 la sută (8°) proporția de prășitoare trebuie să fie redusă. De asemenea trebuie să se excludă ogorul negru pe terenurile în pantă. Pentru sectorul particular se va căuta pe cît posibil să se limiteze cultura prășitoarelor pe terenurile în pantă mai mare de 15 la sută. Aceste terenuri trebuie cultivate cu ierburi, cereale păioase, culturi leguminoase etc., plante care apără mai bine solul contra eroziunii și, în același timp, dau și producții bune.

De obicei, în practică, terenurile cu pante mari nu pot fi cultivate

FIG. 2

Trasarea brazdelor de orientare cu șipca

numai cu ierburi, cereale păioase sau culturi leguminoase. Sînt sate întregi în Moldova, de exemplu, care, deși au majoritatea terenurilor pe pante mari, cultivă totuși porumbul, care nu apără solul de eroziune. Deoarece însă dă recolte mari, cultura porumbului nu poate fi exclusă de pe aceste terenuri. Trebuie schimbată numai practica greșită de cultivare pe loturi sau fîșii din deal în vale — practică ce favorizează formarea în timpul ploilor a șuvoaielor de apă — prin cultivarea în fîșii orientate paralel cu **curbele de nivel.**

Pe terenurile în pantă, fîșiile de porumb trebuie intercalate între fîșiile de culturi care apără bine solul de eroziune, cum sînt cerealele păioase sau fînețele. Lățimea acestor fîșii trebuie să fie de 30—100 m., în raport cu panta (pe pante mai mari vor fi mai înguste). Sistemul acesta de orientare a culturilor după curbele de nivel și împărțirea lor în fîșii înguste este mult folosit în raioanele Sibiu, Făgăraș, Mediaș, Miercurea Ciuc etc. și au dat rezultate foarte bune în combaterea eroziunii solului.

Lucrările solului

Pentru a opri eroziunea, prin lucrările solului trebuie să se creeze mici obstacole în fața apelor ce se scurg la suprafață, să se afîneze solul pentru a-i mări capacitatea de a reține apa din precipitații și să se îmbunătățească structura pentru ca solul să devină mai rezistent la eroziune.

Dintre lucrările solului, acelea care joacă cel mai important rol în această privință sînt **arăturile.** Pentru stăvilirea eroziunii se impune ca o măsură de bază executarea arăturilor de-a curmezișul coastelor. In Uniunea Sovietică această măsură are un caracter obligatoriu în toate colhozurile și sovhozurile. La noi, această măsură trebuie să constituie o obligație pentru toate S.M.T.urile și gospodăriile de stat.

Prin executarea arăturilor după curba de nivel, producția crește cu 10—20 la sută, iar eroziunea scade de 2—4 ori față de parcelele unde arăturile sînt făcute din deal în vale. Executînd arăturile după curba de nivel se micșorează și efortul de tracțiune iar consumul de combustibil scade cu 6—8 la sută.

Pentru a face arăturile și celelalte lucrări în direcția curbelor de nivel este necesar să trasăm brazde de orientare care să marcheze curbele de nivel. Acest lucru se realizează de obicei cu ajutorul unei nivele topografice. Gospodăriile pot însă folosi mijloace mult mai simple. Cel mai ușor **se trasează curbele de nivel folosind** un compas cu deschiderea de 2 m. prevăzut cu un fir de plumb; se mai poate folosi o șipcă de 3—4 m. lungime prevăzută la capăt cu o nivelă de zidar. Unul sau doi oameni, așa cum se arată în figurile alăturate, manevrează compasul sau șipca astfel ca firul cu plumb sau bula de aer să fie la centru, iar altul însemnează direcția curbelor de nivel prin mușuroaie, cu sapa.

In cazul tractoarelor, se poate monta direct pe tractor o nivelă în formă de U după care tractoristul se orientează în executarea arăturilor.

Pentru executarea arăturii de-a curmezișul pantei (coastei) se pot folosi plugurile obișnuite în cazul pantelor mijlocii (pînă la 15—20 la sută). Pe pantele mai mari este necesar să se folosească pluguri reversibile (de coastă).

Dacă arătura se execută timp îndelungat de-a curmezișul coastei cu ajutorul plugurilor reversibile, iar între fîșiile cultivate se lasă benzi înierbate de 2—4 m lățime, terenul

FIG. 3

Tractor cu nivelă în formă de U

se transformă în terase sub formă de trepte iar eroziunea se micșorează într-o și mai mare măsură. Terase formate pe cale naturală se întîlnesc în multe raioane din Transilvania, pe pante cu înclinări foarte mari, care dau și acum, după sute de ani de la formarea lor, producții sigure.

Executarea arăturilor pe pante ridică nu numai problema direcției arăturilor care prezintă o **importanță deosebită pentru oprirea eroziunii,** ci și problema adîncimii arăturii care este hotărîtoare pentru recoltele ce se vor obține. Este cunoscut faptul că pentru a se realiza un orizont (strat) arabil cît mai gros, trebuie să arăm adînc. Pe pante cu soluri erodate însă, dacă se ară adînc, plugul cu cormană întoarce adesea la suprafață solul puțin fertil, lipsit de humus. In acest caz producțiile obținute sînt mici. Pentru a evita acest lucru pe pantele cu soluri erodate trebuie să se folosească plugul cu subsolier sau plugul fără cormană.

Semănatul culturilor, mai ales ale celor prășitoare, trebuie să se facă de-a curmezișul coastelor. Pe pante mari așezarea cuiburilor la plantele prășitoare trebuie să se facă în romb. Rezultate foarte bune se obțin dacă se intercalează între cuiburile de porumb fasole, care, prin tufa ce o formează, apără mai bine solul de eroziune. Rezultate bune se obțin și prin semănatul porumbului în rigole.

Lucrări ajutătoare ce se pot executa cu mijloace simple

Datorită orientării loturilor din deal în vale și executării arăturilor în același sens, în multe locuri la mijlocul parcelelor se formează vaduri, unde solul este erodat mai puternic și care tind să se transforme în ogașe. Pentru a preveni formarea acestor vaduri și transformarea lor în ogașe este necesar să se execute transversal pe direcția lor valuri sau digulețe de pămînt. Acestea vor avea o înălțime de 30—40 cm și o lungime de 1,5—2,5 m. Ele se fac la distanțe de 30—80 m, în raport cu înclinarea pantei. In prelungirea digulețelor, oblic față de sensul pantei, se execută un șanț

(Continuare în pag. 4-a)

Concurs

PENTRU CEA MAI BUNĂ CORESPONDENȚĂ

In atenția corespondenților și cititorilor ziarului nostru

Ziarul „Agricultura Nouă" organizează un concurs pentru cea mai bună corespondență pe tema transformării socialiste a agriculturii. La acest concurs pot participa oameni ai muncii din toate sectoarele agriculturii, cititori ai ziarului, indiferent dacă au mai scris sau nu redacției: colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, ingineri și tehnicieni agricoli, mecanizatori, zootehniști, activiști de partid și de stat, activiști ai organizațiilor de masă etc.

Redacția dorește să primească de la participanții la concurs în primul rînd articole în al căror cuprins să fie descrise inițiativele și metodele concrete folosite de organizațiile de partid, de organele de stat și cele agricole, în munca pentru convingerea și atragerea țăranilor muncitori individuali pe calea agriculturii socialiste, ca și în munca pentru întărirea economico-organizatorică a unităților existente.

Important este ca materialele trimise ziarului de cei ce iau parte la concurs să arate felul în care organele agricole îmbină munca pentru sporirea producției agricole cu munca pentru transformarea socialistă a agriculturii. De asemenea, e bine să fie redate cele mai semnificative aspecte din munca și viața gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole, asociațiilor simple etc., experiența înaintată în conducerea treburilor gospodărești ale acestor unități. În organizarea, normarea și evidența muncii, în valorificarea resurselor locale existente etc.

Cu mult curaj trebuie dezvăluite cauzele lipsurilor și greutăților care fac ca unele din cooperativele de producție agricolă să bată pasul pe loc, să nu-și dezvolte producția și avutul obștesc pe măsura posibilităților.

Aceasta nu înseamnă că participanții la concurs nu vor putea trimite redacției și alte materiale, în care să se vorbească despre munca plină de avînt pe care o desfășoară muncitorii și tehnicienii din G.A.S.-uri, S.M.T.-uri ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale, pentru sporirea producției agricole, dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, înfrumusețarea satelor etc.

Corespondențele trimise vor putea fi scrise sub formă de informații, reportaje, materiale critice și satirice etc.

Concursul se va desfășura între 15 aprilie și 7 noiembrie a.c.

La încheierea concursului, redacția va acorda pentru cele mai bune corespondențe următoarele premii și mențiuni:

UN PREMIU I — lei 1.200;
DOUĂ PREMII II — A) un aparat de radio; B) o bicicletă.
TREI PREMII III — cite un patefon cu 10 plăci;
Zece mențiuni — cite un complet de stilou și creion rezervor, un ceas deșteptător și diferite cărți.
Douăzeci de abonamente pe timp de un an la ziarul „Agricultura Nouă".

Participanții la concurs vor trebui să trimită ziarului cel puțin 2 scrisori pe lună.

Scrisorile vor fi trimise pe adresa: ziarul „Agricultura Nouă", Piața Scînteii, București, indicîndu-se numele și pronumele, profesia și adresa trimițătorului, cu mențiunea „Pentru concurs".

Pe scurt

● *La 18 aprilie secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld și primul ministru al Israelului Ben Gurion au reluat tratativele începute în ajun. Ministrul de externe israelian Sharett participă la convorbiri. (France Presse)*

● *La cinematograful „Esteros" din Atena a început să ruleze la 16 aprilie filmul sovietic „A 12 noapte". La vizionarea filmului au asistat și artiștii sovietici V. Merkuriev și A. Larionova, interpreții principalelor roluri din film. (TASS)*

● *In fața unui tribunal din New York a început procesul intentat unui număr de șapte fruntași ai Partidului Comunist din Statele Unite, acuzați de „complot în vederea răsturnării prin violență a guvernului american". (Agerpres)*

● *Comitetul Executiv al Sovietului Orășenesc Sverdlovsk a acceptat invitația Consiliului Municipal din Birmingham de a trimite o delegație în acest oraș. (TASS)*

● *Violonistul sovietic Leonid Kogan a părăsit Moscova plecînd în America de sud. El va concerta în orașele Argentinei, Braziliei, Uruguaiului și în Chile. (TASS)*

● *Președintele F.S.M. Giuseppe di Vittorio, a adresat la 17 aprilie ambasadorului Spaniei la Roma o scrisoare în care protestează împotriva numeroaselor arestări operate zilele acestea în Spania în rîndurile muncitorilor — organizatori ai grevelor. (Ansa)*

● *La 16 aprilie a fost semnat la Teheran un acord comercial și de plăți între R.P. Polonă și Iran. (P.A.P.)*

● *La 17 aprilie a sosit la Lhasa o delegație guvernamentală în frunte cu Cen Ii, locțiitor al premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze care va participa la festivitățile cu prilejul constituirii Regiunii Autonome Tibet. (China Nouă)*

● *Răspunzînd invitației ziarului „Izvestia", la 17 aprilie a sosit la Moscova o delegație de ziariști norvegieni (TASS)*

Importanța combaterii eroziunii solului pentru creșterea producției agricole

(Urmare din pag. a III-a)

care conduce apa și o împrăștie pe terenul vecin.

Astfel de lucrări se pot executa și pe loturi individuale orientate din deal în vale. Ele se execută primăvara sau toamna după ce se termină aratul.

Uniformizarea terenului pe pante și lichidarea tuturor vadurilor ce se formează pe linia de cea mai mare pantă prezintă o mare importanță în combaterea eroziunii solului. Aceasta se poate realiza și prin schimbarea felului arăturii. Dacă prin aratul în lături s-a format în mijloc un șanț ce este pe cale să se transforme în ogaș, arătura trebuie executată către mijloc, pentru a uniformiza suprafața solului.

In foarte multe cazuri, drumurile sînt transformate în ogașe și ravene. Datorită circulației, drumurile se adîncesc treptat și canalizează cantități mari de apă, care grăbesc transformarea drumurilor în ravene. Pentru a preveni degradarea drumurilor, trebuie să se execute oblic pe direcția drumurilor vaduri puțin înclinate, la distanță de 80—150 m și adînci de 15—20 cm. Pentru a rezista circulației vehiculelor, vadurile trebuie bine bătute cu maiul sau pietruite. Aceste vaduri opresc apa ce se scurge pe drum și o împrăștie pe terenurile vecine.

Intr-un stadiu mai avansat al eroziunii, terenurile arabile sînt brăzdate în ogașe. Ogașele o dată formate, distrug cu repeziciune solul. Iar terenul devine neproductiv. Lichidarea lor trebuie să înceapă atunci cînd sînt puțin dezvoltate. Ogașele puțin adînci, pînă la 50 cm, pot fi nivelate cu sapa sau cu plugul. Terenul de pe care se scurge apa ce a determinat formarea ogașului trebuie să rămînă multă vreme înierbat.

Pentru a preveni înmulțirea buruienilor pe terenurile în pantă, este bine ca acestea din urmă, îndată ce au fost nivelate, să fie însămînțate cu ierburi.

Lucrările de nivelare a ogașelor se fac tot primăvara sau toamna. Ogașele mai mari se sting prin lucrări speciale, care se execută pe baza indicațiilor date de tehnicieni

Ingrășămintele

Am văzut că eroziunea se combate cel mai eficace prin culturi. Cu cît culturile vor fi mai bine dezvoltate și mai dese, eroziunea va fi mai redusă. Din păcate, solurile erodate sînt sărace și nu permit o dezvoltare normală a culturilor. Pentru a le îmbunătăți, trebuie să aplicăm îngrășăminte. Practica agricultorilor din regiunile de deal și munte a arătat că fără aplicarea îngrășămintelor nu se poate concepe o agricultură rațională pe aceste terenuri. Dacă solurile fertile din văi pot să asigure producții bune îngrășîndu-le mai rar, solurile de pe coaste necesită îngrășare anuală. Cel mai bun îngrășămînt pentru terenurile erodate este gunoiul de grajd. Dacă la gunoiul de grajd se adaugă și îngrășăminte chimice se obțin rezultate și mai bune. Experiențele executate la noi în țară și în străinătate au arătat că sporurile de producție obținute prin aplicarea îngrășămintelor pe solurile erodate sînt mult mai ridicate decît în cazul folosirii lor pe solurile neerodate. Folosirea îngrășămintelor pe solurile erodate poate să ducă chiar la dublarea recoltei.

In multe regiuni din țara noastră însă gunoiul se aruncă la marginea satului unde rămîne nefolosit, în timp ce pe coaste, pe solurile sărăcite prin eroziune se obțin producții mici. Această stare de lucruri trebuie să înceteze, deoarece fără folosirea pe scară largă a îngrășămintelor, terenurile degradate nu vor putea fi puse în valoare pentru agricultură. Producții mari pe solurile erodate prin aplicarea îngrășămintelor se obțin însă numai dacă se folosesc și celelalte măsuri de stăvilire a eroziunii, arătate mai sus.

Inființarea Direcției generale pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In vederea folosirii pe scară largă a energiei atomice în toate ramurile economiei naționale a U.R.S.S. și a dezvoltării colaborării U.R.S.S. cu alte țări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a fost organizată Direcția generală pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Direcția generală a primit sarcina de a elabora reactori atomici pentru centrale electrice și pentru alte instalații energetice de forță, precum și de a conduce lucrările de cercetări științifice în vederea găsirii altor căi de folosire a energiei atomice.

Declarația președintelui Wilhelm Pieck în problema dezarmării

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Președintele R.D. Germane, Wilhelm Pieck, a făcut o declarație în problema dezarmării.

Referindu-se la apelul adoptat de sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, în care se arată că fiecare pas pe calea dezarmării contribuie la rezolvarea pașnică a problemei germane, Wilhelm Pieck a spus: Ca președinte al Republicii Democrate Germane declar în mod hotărît și oficial că sprijin această declarație.

Caracterizînd politica de remilitarizare a Germaniei occidentale, W. Pieck a arătat necesitatea de a se pune capăt „politicii de forță", dusă de Germania occidentală, politică prin care poporul german a fost tîrît în repetate rînduri în catastrofe naționale.

Poporul nostru german, a continuat W. Pieck, trebuie să pășească pe o altă cale, pe calea asigurării păcii și a colaborării prietenești cu toate popoarele, pentru că numai pe această cale el se va putea apropia de restabilirea unității sale naționale. Acest apel îl adresez concetățenilor mei din ambele părți ale Germaniei, tuturor membrilor parlamentelor și guvernelor de la Berlin și Bonn, conștienți de răspunderea pe care o au, și, de la sine înțeles, profesorului Heuss, președintele Republicii Federale.

Rezolvarea întregii probleme a dezarmării ar fi mult ușurată dacă în Europa s-ar crea o zonă de limitare (a armamentelor — N.R.) și un sistem de inspecție a armamentelor care să cuprindă cele două părți ale Germaniei și țările învecinate.

Poporul german însuși, a declarat în continuare W. Pieck, este interesat în cea mai mare măsură în fixarea efectivelor maxime ale forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate în această zonă. Interesele securității poporului german cer de asemenea ca în această zonă să nu existe arme atomice și tot ce este legat de acestea. Printr-o inspecție comună a statelor participante la acord, inclusiv cele două state germane, trebuie instituit un control asupra îndeplinirii obligațiilor în ce privește limitarea armamentelor în această zonă.

Orice măsură în domeniul dezarmării a spus mai departe W. Pieck, și orice slăbire a încordării contribuie și la apropierea dintre cele două state germane precum și la reunificarea Germaniei.

MULSUL VACILOR DE DOUĂ ORI PE ZI

Mulsul vacilor de două ori pe zi se practică într-o serie întreagă de țări care au foarte dezvoltat sectorul creșterii animalelor de lapte. Faptul că mulsul de două ori pe zi dă rezultate bune este confirmat de experiențele efectuate de mulți cercetători din străinătate. Astfel, oamenii de știință Hekker, Eskedal și alții afirmă că mulsul vacilor de trei ori pe zi sporește cantitatea de lapte obținută (cu 8—10 la sută) numai la vacile foarte productive, care dau peste 20 litri de lapte în interval de 24 de ore. Mulsul de trei ori al vacilor cu productivitate mai mică nu oferă avantaje esențiale în comparație cu mulsul de două ori pe zi.

Rezultatele experienței organizate în Trenhorst (Germania occidentală) au arătat în mod convingător că se pot obține mari cantități de lapte și prin folosirea mulsului de două ori. Astfel, într-o singură perioadă de lactație, 12 vaci (din 150) au dat între 3—4.000 litri de lapte, 69 de vaci, între 4—5.000 litri, 57 de vaci, între 5—6.000 litri, 12 vaci, peste 6.000 litri de lapte. Pe baza acestor date, oamenii de știință au putut să tragă concluzia că obținerea unor mari producții de lapte nu este în funcție de numărul mulsorilor.

Avantajele mulsului vacilor de două ori pe zi constau în micșorarea simțitoare a prețului de cost al producției, reducerea cheltuielilor de muncă, ridicarea productivității muncii în sectorul creșterii animalelor. Trebuie menționat, de asemenea, că, după cum arată experiențele îndelungate efectuate în Mariensee și Trenhorst (Germania), prin hrănirea de două ori pe zi, tineretul animal se dezvoltă normal.

L. S. KOLESNIKOVA
(din revista „Nauka i jizni" nr. 3/1956)

DE PESTE HOTARE

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au sosit în Anglia

Primirea din portul Portsmouth

PORTSMOUTH 18 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 18 aprilie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au sosit la Portsmouth pe bordul crucișătorului „Ordjonikidze".

La ora 9 dimineața crucișătorul „Ordjonikidze" și contratorpiloarele „Smotriașcii" și „Soverșenhîi", care îl însoțesc, au fost întîmpinate în largul mării de torpilorul de escadră englez „Vigo". Torpilorul de escadră „Vigo" a salutat cu 13 salve de tun pe contra-amiralul Kotov, comandantul escadrei sovietice. Navele sovietice au răspuns la salut. Insoțite de vasul „Vigo", navele sovietice s-au apropiat de Portsmouth — importantă bază militară navală a Marii Britanii.

La orele 10,40, crucișătorul „Ordjonikidze" și navele care îl însoțesc s-au apropiat de rada exterioară din Portsmouth. Tunurile de pe navele militare sovietice au tras 21 de salve, salutul tradițional al națiunii. De pe fortul Southsea Castle de pe coastă, s-au auzit salvele de răspuns. Apoi, prin 19 salve navele militare sovietice l-au salutat pe amiralul George Creasy, comandantul bazei militare navale Portsmouth. Tunurile de coastă din Portsmouth au tras salvele de răspuns.

Crucișătorul „Ordjonikidze" a acostat la cheiul feroviar sudic al portului Portsmouth unde s-au adunat reprezentanți oficiali pentru a-i întîmpina pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

După ce au mulțumit contra-amiralului Kotov, comandantul escadrei sovietice, cu prilejul încheierii cu succes a cursei, conducătorii sovietici au coborît pe mal pe o scară de vas acoperită cu un covor.

Ora 11,40. Portavionul englez „Bulwark", acostat în chei, a tras 19 salve de tun în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Bulganin.

Pe chei, lîngă scara de vas, tovarășii N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost salutați de lordul Cilcennin, ministrul Marinei al Marii Britanii; lordul Reading, ministrul de stat pentru Afaceri Externe; amiralul de flotă George Creasy, comandantul bazei militare maritime Portsmouth; William Hayter, ambasadorul Marii Britanii în Uniunea Sovietică.

N. A. Bulganin trece în revistă garda de onoare a marinarilor aliniată pe chei. Fanfara execută un marș militar.

După o scurtă convorbire cu cei care i-au întîmpinat, oaspeții iau loc în mașini și pleacă spre gara portului.

Mii de englezi s-au adunat pe cheiul portului Portsmouth. Ei au salutat pe oaspeții sovietici prin aclamații prietenești. De pe chei și de pe falezele din Portsmouth mii de oameni au urmărit sosirea navelor sovietice.

Din Portsmouth oaspeții sovietici și persoanele care îi însoțesc au plecat cu trenul la Londra.

Primirea la Londra

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In piața din fața gării „Victoria" din Londra s-au adunat mii de englezi pentru a întîmpina pe conducătorii sovietici.

La ora 14,15 (ora Londrei) trenul a intrat în gară. N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care îi însoțesc au coborît pe peron, unde au fost întîmpinați de primul ministru al Marii Britanii, Anthony Eden, ministrul Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd, ambasadorul Norvegiei, Prebensen, decanul corpului diplomatic din Londra, de reprezentanți ai ambasadei U.R.S.S. în Marea Britanie. Intîmpinîndu-i pe oaspeții sovietici, Anthony Eden a rostit o cuvîntare de bun sosit.

In cuvîntarea de răspuns, N. A. Bulganin a transmis în numele poporului sovietic și al guvernului sovietic un cald salut guvernului Majestății Sale și poporului Marii Britanii.

Țările noastre — a arătat N. A. Bulganin — au sisteme social-politice diferite, dar dacă se înțelege în mod rațional că noi trebuie să trăim pe aceeași planetă, deosebirea în orînduirea de stat nu trebuie să ne împiedice să trăim ca buni vecini, să colaborăm activ și să îmbunătățim relațiile noastre.

In interesul celor două țări este necesar să se restabilească largi legături economice, să se lărgească relațiile noastre comerciale și să se organizeze un schimb de experiență și informații asupra realizărilor în diferite domenii ale tehnicii, științei și culturii.

Noi vedem în toate acestea traducerea în mod practic în viață a principiilor coexistenței pașnice și colaborării între state. Uniunea Sovietică este o țară iubitoare de pace. Poporul nostru este în mod vital interesat ca războiul să nu tulbure niciodată munca sa pașnică, constructivă. De aceea lupta pentru menținerea și întărirea păcii reprezintă baza politicii externe a statului nostru.

Este neîndoelnic că și poporul britanic, care de asemenea a îndurat ororile și nenorocirile războiului distrugător, vrea să trăiască în pace și securitate.

Noi sperăm că vizita noastră aci și contactele personale cu oameni de stat ai țării dvs. vor contribui la slăbirea încordării internaționale, la stabilirea unei mai mari înțelegeri reciproce și la îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre Marea Britanie și Uniunea Sovietică.

*

N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și persoanele care îi însoțesc au ieșit din gară și au luat loc în automobile. Mulțimea de londonezi a salutat cu căldură pe conducătorii sovietici.

Cortegiul de mașini s-a îndreptat spre hotelul „Claridge", care va fi reședința conducătorilor sovietici în timpul vizitei. In drum spre hotel oaspeții sovietici au fost salutați de mii de locuitori ai capitalei britanice.

*

LONDRA 18 (Agerpres) — TASS transmite: In cea de a doua jumătate a zilei de 18 aprilie N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, însoțiți de W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., au străbătut cu automobilele străzile Londrei pentru a cunoaște capitala Angliei.

*

LONDRA 18 (Agerpres) — TASS transmite: In seara zilei de 18 aprilie Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, a oferit la hotelul „Claridge" un dejun în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

La dejun au participat Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, lordul Reading, ministrul de stat pentru Afacerile Externe, William Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. In afară de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, din partea sovietică la dejun au participat N. A. Mihailov, A. A. Gromîko, I. A. Malik și alții.

Puternicul ecou stîrnit de Declarația sovietică cu privire la situația din Orientul Apropiat

WASHINGTON 18 (Agerpres). — Cercurile oficiale și presa din țările occidentale comentează pe larg Declarația Ministerului de Externe al U.R.S.S. cu privire la situația din Orientul Apropiat. Primele reacții din Washington, Londra, Paris și de la O.N.U. arată că Declarația guvernului sovietic a produs o vie satisfacție, fiind unanim apreciată ca o importantă contribuție la cauza menținerii și consolidării păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu.

Agenția France Presse, referindu-se la cercurile oficiale americane, relatează că acestea consideră Declarația Ministerului de Externe al U.R.S.S. cu privire la Orientul Mijlociu ca fiind „foarte încurajatoare".

Ca și la Washington, în capitala Franței Declarația guvernului sovietic cu privire la situația din Orientul Apropiat se află în centrul atenției opiniei publice. Potrivit agenției Associated Press, purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe al Franței a caracterizat Declarația Ministerului de Externe sovietic ca fiind „foarte interesantă", adăugînd că aceasta pare să concorde cu sprijinul acordat de sovietici în Consiliul de Securitate misiunii de pace încredințate secretarului general O.N.U., Hammarskjoeld.

La Londra, deși nu se cunosc pînă în prezent reacțiile oficiale, Declarația Ministerului de Externe sovietic a fost primită cu un mare interes.

Statele Unite au intrat în comitetul economic al pactului de la Bagdad

TEHERAN 18 (Agerpres). — In ședința din 18 aprilie a Consiliului pactului de la Bagdad s-a anunțat participarea S.U.A. la Comitetul economic al pactului „în calitate de membru cu drepturi depline". De fapt această știre nu aduce nimic nou dacă se ține seama că Statele Unite și-au făcut de mult timp cunoscută intenția de a sprijini din punct de vedere economic activitatea pactului de la Bagdad.

Intrarea Statelor Unite în comisia economică a pactului de la Bagdad lasă deschisă în continuare problema asocierii depline a S.U.A. la pactul de la Bagdad.

PE TEME EXTERNE

Pentru slăbirea încordării în Orientul Apropiat

In ultima vreme, situația din Orientul Apropiat s-a agravat și mai mult. Agravarea se datorește în mare măsură întețirii conflictului arabo-israelian. Acest conflict, întreținut și ațîțat de ani de zile de cercurile agresive imperialiste, pune azi în primejdie pacea în Orientul Apropiat. Față de situația creată, Organizația Națiunilor Unite a hotărît să intervină și a trimis în Orientul Apropiat pe secretarul general Dag Hammarskjoeld pentru a analiza situația și pentru a avea o serie de întrevederi cu conducătorii popoarelor arabe și ai Israelului. Pe baza raportului pe care-l va face la întoarcere secretarul general, O.N.U. urmează să ia anumite măsuri, care să pună capăt situației existente.

Se pare, însă, că cercurile agresive nu vor ca acțiunea întreprinsă de O.N.U. să se bucure de succes. In timp ce secretarul O.N.U. se află în Orientul Apropiat, Anglia și S.U.A. au luat o serie de măsuri care lasă să se întrevadă intenția lor de a crea complicații militare care le-ar permite o eventuală intervenție armată pentru așa-zisa asigurare a păcii în această regiune. Forțe militare navale americane au fost concentrate deja în răsăritul Mediteranei. Ziarele americane vor să facă opinia publică să creadă că O.N.U. n-ar putea rezolva situația creată în Orientul Apropiat. Ele vorbesc tot mai insistent despre insuccesul călătoriei secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat. Cercurile agresive apusene doresc să fie puse în aplicare prevederile acordului tripartit (semnat de S.U.A., Anglia și Franța) din 1950, care nu are alt scop decît amestecul în treburile țărilor arabe, restabilirea pozițiilor colonialismului în Orientul Apropiat și asigurarea pentru anumite monopoluri a stăpînirii petrolului din această parte a lumii.

Situația gravă creată de întețirea conflictului arabo-israelian, pe de-o parte, și de amestecul unor cercuri din unele state, care caută să folosească acest conflict în scopurile lor agresive, pe de altă parte, nu pot să nu îngrijoreze omenirea iubitoare de pace. Apreciind primejdia ivirii unui focar de război în Orientul Apropiat, guvernul U.R.S.S. a dat, prin Ministerul Afacerilor Externe, o declarație prin care condamnă încercările de amestec în treburile interne ale statelor arabe și de a folosi conflictul arabo-israelian pentru a justifica acest amestec sau pentru a introduce trupe străine în regiunea Orientului Apropiat.

Declarația sovietică arată care sînt adevăratele cauze ale încordării în Orientul Apropiat și Mijlociu, scoțînd în evidență pe cea mai importantă: „continuarea încercărilor de a înjgheba și de a lărgi grupările militare care servesc scopurilor colonialismului și sînt îndreptate atît împotriva independenței popoarelor din această regiune, cît și împotriva securității țărilor iubitoare de pace".

Arătînd că Uniunea Sovietică consideră că un conflict armat în Orientul Apropiat poate fi și trebuie evitat, guvernul sovietic se pronunță cu hotărîre pentru respectarea independenței naționale, a suveranității și neamestecul în treburile interne ale statelor, precum și a rezolvării litigiilor internaționale prin mijloace pașnice care sînt consfințite în Carta O.N.U.

In acest scop, Uniunea Sovietică va sprijini O.N.U. să găsească cele mai potrivite căi și mijloace de întărire a păcii în regiunea Palestinei și de îndeplinire a hotărîrilor respective ale Consiliului de securitate. De asemenea, Uniunea Sovietică consideră că măsurile pentru slăbirea încordării existente în regiunea Palestinei trebuie luate urgent și fără vreun amestec din afară în treburile interne ale statelor din Orientul Apropiat. Aceste măsuri trebuie să țină seama de interesele naționale juste ale forțelor interesate. In ceea ce-l privește, guvernul sovietic își exprimă hotărîrea de a contribui, împreună cu celelalte state, la rezolvarea pașnică a problemelor nereglementate.

Propunînd aceste soluții juste și conforme cu principiile Cartei O.N.U. Uniunea Sovietică își reafirmă și cu acest prilej hotărîrea sa de a sluji cauzei păcii și de a sprijini popoarele care-și apără independența și suveranitatea.

După un an de la Conferința de la Bandung

Acum un an, între 18-24 aprilie, la Bandung, în îndepărtata Indonezie, se desfășurau lucrările istoricei conferințe a țărilor Asiei și Africii. Pentru prima dată în istorie, reprezentanții a 29 de popoare de pe cele două mari continente se reuneau într-o conferință ce avea să dezbată și să ia hotărîri în probleme ce priveau atît situația țărilor lor cît și cea a întregii omeniri. Pentru prima dată în istorie, reprezentanți ai popoarelor considerate de imperialiști bune doar pentru a purta jugul colonial își afirmau organizat hotărîrea de a obține rolul pe care-l merită pe arena politică internațională.

Manevrele cercurilor imperialiste, care au mers pînă la organizarea de atentate (atentatul împotriva delegației R. P. Chineze), n-au izbutit să împiedice succesul Conferinței de la Bandung. Nu le-au putut sluji imperialiștilor nici pledoariile pe care le-au ținut în favoarea lor delegații unor țări ale căror guverne slujeau intereselor colonialiste.

Năzuința puternică de apărare a păcii și de luptă împotriva colonialismului a popoarelor Asiei și Africii a triumfat. La acest triumf a contribuit în primul rînd activitatea delegației Chinei Populare și, într-o bună măsură, poziția delegației Republicii India.

Aprobînd principiile coexistenței pașnice și condamnînd colonialismul, reprezentanții țărilor Asiei și Africii au justificat încrederea pe care le-au acordat-o popoarele lor. Hotărîrile adoptate de ei au constituit o istorică victorie a mișcării de renaștere și afirmare a popoarelor Asiei și Africii, a luptei acestora pentru independență și pace. Aceste hotărîri au dat o lovitură grea politicii de pregătiri războinice și de subjugare a popoarelor, dusă de imperialiști.

Urmările loviturii pe care a constituit-o Bandungul au fost cu mult mai puternice decît se așteptau organizatorii de pacte și blocuri agresive, în care aceștia sperau să atragă o serie de țări ale Asiei și Africii.

Zona de pace creată în sud-estul Asiei s-a consolidat. O dată cu creșterea considerabilă a prestigiului internațional al R. P. Chineze, a crescut rolul pe arena mondială a unor țări ca India, Birmania, Indonezia, Egipt. „Spiritul Bandungului" a dat un nou și puternic imbold luptei pentru independența națională și împotriva colonialismului, dusă de popoarele Asiei și Africii.

In Indonezia, cu tot amestecul imperialist, forțele democrate au înregistrat un răsunător succes. Acest fapt a permis Indoneziei să lichideze Uniunea Olandezo-indoneziană. Lupta pentru independență a Marocului și Tunisiei, cu sprijinirea căreia Conferința de la Bandung s-a declarat de acord, a fost încununată de succes. Cele două popoare africane și-au dobîndit de curînd independența. In Ceylon, guvernul condus de Kotelawala, care a pledat pentru imperialiști la Bandung, a fost înfrînt în recentele alegeri. Congresul Filipinelor, ai căror reprezentanți la Bandung au cîntat, de asemenea, în struna colonialiștilor, a votat totuși, sub presiunea maselor populare, o rezoluție care cere revizuirea relațiilor filipinezo-americane.

O serie de țări din Orientul Apropiat și Mijlociu se opun Pactului de la Bagdad. Opoziția popoarelor arabe față de acest pact agresiv este tot mai puternică. Și Pactul Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.) întîmpină în ultimul timp rezistență sporită din partea popoarelor Asiei. Această rezistență crește în înseși țările care fac parte din acest bloc agresiv. De exemplu, în Tailanda, unde masele populare își fac tot mai simțită lupta pentru independență.

In urma Conferinței de la Bandung, a crescut încrederea reciprocă și s-a întărit prietenia dintre popoarele Asiei și Africii. O dezvoltare continuă au cunoscut relațiile de prietenie dintre Uniunea Sovietică și țările lagărului democrat, pe de-o parte, și țările Asiei și Africii, pe de altă parte.

Popoarele celor două continente văd în țările lagărului socialismului prietene sincere care sînt gata oricînd să le sprijine și să le ajute dezinteresat, în numele principiilor democrației adevărate — socialismul — căreia îi sînt străine scopuri de jaf și asuprire.

Imperialiștii înșiși au fost nevoiți să recunoască lovitura puternică pe care au primit-o în urma Conferinței de la Bandung. Pentru a slăbi efectul acestei lovituri, ei încearcă să înșele popoarele prin diverse promisiuni de ajutor economic și prin propaganda pe care o fac așa-ziselor binefaceri ce le-ar fi adus colonialismul. Tot mai mult vorbesc propagandiștii imperialiștilor despre așa-zisa revizuire a politicii imperialiste față de țările subjugate.

Conferința de la Bandung și „spiritul" creat de ea și-au pus o pecete puternică pe evenimentele politice internaționale desfășurate în ultimul timp. Această pecete, investită cu încrederea sutelor de milioane de oameni reprezentați la conferința ținută acum un an, va fi un factor de seamă și pentru viitoarea desfășurare a evenimentelor internaționale. Ea va face simțită hotărîrea popoarelor Asiei și Africii nu numai de a continua lupta împotriva colonialismului dar și hotărîrea lor de a contribui la soluționarea litigiilor internaționale care privesc cele două continente și care contribuie la menținerea încordării internaționale.

A. NESTOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".